

VZDĚLÁVÁNÍ PROGRAM PRO PEDAGOGY

Vytvořili organizace CARDET a AKLUB

ÚVOD:

Radikalizace zranitelných mladých lidí v rámci Evropy je poměrně novým problémem. Jedná se o problém, na jehož řešení musí významně participovat také pedagogové. Projekt HeadsUp vytvořil tento vzdělávací program, který pomáhá pedagogům zvýšit odolnost mladých lidí vůči radikalizaci a podpořit jejich pozitivní pocit identity a sounáležitosti.

POPIS:

Tato příručka je komplexním vzdělávacím programem, který bude podporovat vás, jako pedagogy v tom, jak se vypořádat s radikalizací mezi mládeží.

Program zahrnuje širokou škálu nástrojů a aktivit, které zahrnují také videa a další zajímavé prvky tak, aby vám poskytl maximální užitek. Program je rozdělen do čtyř hlavních modulů, z nichž všechny zahrnují jak aktivity pro výuku ve třídě, tak i materiály pro samostudium. Moduly jsou následující:

Modul 1: Radikalizace

- 1.1 Co je "radikalizace"?
- 1.2 Proč používáme speciální termín "radikalizace vedoucí k násilí".
- 1.3 Proč je internet oblíbeným nástrojem pro radikály.
- 1.4 Čtyři typy radikalizace – extremismu.

Modul 2: Posílení vašeho postavení pedagoga

- 2.1 Převzetí aktivní role ve vztahu k riziku radikalizace mladých lidí.
- 2.2 Rozpoznání různých signálů "radikalizace vedoucí k násilí".
- 2.3 Využití profesionálního nástroje "Barometr chování".

Modul 3: Posílení postavení mladých lidí

- 3.1. Kritické dovednosti
- 3.2. Znalost multikulturalismu - rasové, společenské a politické trendy vedoucí k násilí
- 3.3. Motivace mládeže pro různorodou společnost (tolerance, kulturní ocenění)

Modul 4: Případové studie ze skutečného života (založené na aktivitách)

- 4.1. Případové studie
- 4.2. Praktická řešení
- 4.3. Potřebný přístup (Skupinová reflexe pro OFFLINE, sebereflexe pro ONLINE)

MODUL 1: Radikalizace

1.1 Co je “radikalizace”?

1.2 Proč používáme speciální termín “radikalizace vedoucí k násilí”

1.3 Proč je internet oblíbeným nástrojem pro radikály

1.4 Čtyři typy radikalizace - extremismu

CÍL MODULU: Cílem tohoto modulu je, aby se účastníci seznámili s termínem radikalizace a byli schopni vysvětlit, kdy je radikalizace nebezpečná. Účastníci získají základní informace o čtyřech typech radikalizace a budou schopni určit rozdíly mezi nimi.

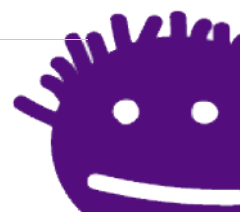
VZDĚLÁVACÍ CÍLE:

Po dokončení modulu budou účastníci schopni:

1. Vysvětliv termín “radikalizace”.
2. Vysvětlit, proč používáme speciální termín “radikalizace vedoucí k násilí”.
3. Ilustrovat, proč je internet oblíbeným nástrojem pro radikály.
4. Najít Heads-Up videa na internetu a prezentovat je mladým lidem.
5. Vyjmenovat čtyři typy radikalizace – extremismu.
6. Vysvětlit mladým lidem, co je to pravicový extremismus.
7. Vysvětlit mladým lidem, co je to levicový extremismus.
8. Vysvětlit mladým lidem, co je to monotematický extremismus.
9. Vysvětlit mladým lidem, co je to politicko – náboženský extremismus.

PLÁN LEKCE:

Aktivity:	POPIS:	Zdroje:	Pomůcky	Čas
1. Úvod do programu a objasnění očekávání školených osob	Školitel stručně prezentuje všechny lekce a jejich cíle. Školené osoby se představí a vyjádří svá očekávání k programu.	Podrobné informace o aktivitách naleznete v této tabulce. Tato instrukce platí pro všechny aktivity uvedené ve všech tabulkách. Pokyny pro aktivitu „OČEKÁVÁNÍ“ následují po této tabulce.	Flipchart Fixy	35'
2. Význam slova “radikální”. Jsou radikální myšlenky dobré nebo špatné?	Účastníci vyhledávají synonyma ke slovu “RADIKÁLNÍ”, aby lépe pochopili jeho význam.	Instrukce k aktivitě Význam slova “radikální”, naleznete v sekci následující tuto tabulku.	Flipchart Fixy	25'
Krátká přestávka				5'
3. Proč používáme termín “radikalizace vedoucí k násilí”?	Školitel prezentuje dvě (nebo více) definice radikalizace. Prostřednictvím diskuse se účastníci dozví, proč je	Text “jsou násilná a nenásilná radikalizace to stejné?” je pod tabulkou.	Video projektor notebook	40'

	používán termín "radikalizace vedoucí k násilí".	Heads-Up video "A Day in the Life" - www.heads-up.online		
4. Mladí lidé a radikalizace na internetu	Školitel vysvětlí, že internet může být nástrojem radikalizace. Prezentuje video příběhy o dvou mladých lidech, Jasmine a Kylovi.	Heads-Up video "Jasmine"- www.heads-up.online Heads-Up video "Kyle" - www.heads-up.online	Video projektor notebook	20'
Přestávka				15'
5. Vyhledávání a shromažďování informací o násilných extremistických skupinách	Účastníci si vyberou extremistickou skupinu ze seznamu školitele a připraví si o ní krátkou prezentaci.	Instrukce k aktivitě "EXTREMISTICKÉ SKUPINY" jsou pod tabulkou. Příklad obsahu prezentace je pod tabulkou.	Notebooky Papíry a pera	40'
6. Pravicový extremismus	Školitel prezentuje informace o pravicovém extremismu. Skupina účastníků pak prezentuje příklad pravicové extremistické skupiny.	Informace o pravicovém extremismu je pod tabulkou.	Video projektor notebook	20'
Krátká přestávka				5'
7. Levicový extrémismus	Školitel prezentuje informace o levicovém extremismu. Skupina účastníků pak prezentuje příklad levicové extremistické skupiny.	Informace o levicovém extremismu je pod tabulkou.	Video projektor notebook	20'
8. Monotématický extremismus	Školitel prezentuje informace k monotématickému extremismu. Skupina účastníků poté prezentuje konkrétní příklad monotématické extremistické skupiny.	Informace k monotématickému extremismu jsou pod tabulkou.	Video projektor notebook	20'

9. Politicko – náboženský extremismus	Školitel prezentuje informace o politicko – náboženském extremismu. Skupina účastníků pak prezentuje konkrétní příklad politicko – náboženského extremismu.	Informace o politicko – náboženském extremismu je pod tabulkou.	Video projektor notebook	20'
Přestávka				15'

1.1. Co je radikalizace?

AKTIVITA 1: Úvod do programu a objasnění očekávání školených osob 35'

Školitel použije aktivitu nazvanou „OČEKÁVÁNÍ“, aby zjistil očekávání účastníků a umožnil jim představit se. Školitel zjistí, jaké zkušenosti a znalosti mají v oblasti radikalizace.

Instrukce k aktivitě "OČEKÁVÁNÍ"

- Lektor umístí na flipchart názvy všech modulů a jejich hlavní témata (Modul 1. Radikalizace; 1.1 Co je „radikalizace“; 1.2 ... atd.). Každý účastník obdrží tři stejné barevné symboly (například malý kruh vystřižený z barevného papíru). Lektor vysvětlí účastníkům, že jejich úkolem bude označit tři témata, která považují za nejužitečnější. Lektor stručně představí všechna témata, aby se účastníci mohli kvalifikovaně rozhodnout. Například by mohl lektor říci název každého tématu a jeho nejdůležitější cíl. Všichni účastníci pak společně jdou k flipchartu a umístí své symboly vedle upřednostňovaných témat. Lektor je poté požádá, aby odpověděli na následující otázky:
 - Jaké je vaše jméno a co je vaší profesí?
 - Která témata jste označil(a) a proč?
 - Jaká je vaše zkušenost s radikalizací (např. školení, osobní zkušenost)?

Na konci aktivity provede lektor shrnutí. Uvede, jaká témata účastníci považují za nejužitečnější. Poděkuje jim za informace a slíbí, že to vezme v úvahu během školení.

Identifikovat vnitřní očekávání účastníků je klíčové. Pokud školení nebude naplňovat přání a očekávání účastníků, nebudou se zapojovat a budou zklamáni.

25'

AKTIVITA 2: Význam slova 'RADIKÁLNÍ'. Jsou radikální myšlenky dobré nebo špatné?

Školitel používá aktivitu "význam adjektiva RADIKÁLNÍ" k tomu, aby vysvětlil účastníkům význam slova "radikální" a to, že radikální myšlenky mohou být obojí, dobré i špatné. Použitím této aktivity připravuje školitel účastníky k hlubšímu pochopení pojmů radikalizace a radikalizace vedoucí k násilí. Školitel by měl mít v tomto základní znalosti.

Základní znalost školitele pro tuto aktivitu

Lidé mají různé názory a přesvědčení. Je přirozené, že o nich také mluví. Snaží se přesvědčit ostatní o svých názorech a někdy to dělají proto, aby podpořili změny v rodině, komunitě nebo společnosti. Pokud se některé názory liší od většinového pohledu, nazýváme je „RADIKÁLNÍ“. Podle slovníku znamená adjektivum „RADIKÁLNÍ“ být daleko od středu veřejného mínění.

Synonyma adjektiva „radikální“ jsou na jedné straně „extrémní“, „extremistický“, „fanatický“, „revoluční“, „ultra“. Zahrnují však také slova „nekonvenční“, „neortodoxní“, „netradiční“, „nezaujatý“, „progresivní“.

Radikální myšlení není samo o sobě zločinem a mladí lidé často sympatizují s myšlenkou radikálních změn ve společnosti. Radikální myšlení se stává nebezpečným, když vede jedince k zapojení se do násilí a ilegálních aktivit jako způsobu dosažení politických, ideologických a náboženských cílů.

Instrukce k aktivitě "Význam adjektiva 'RADIKÁLNÍ'"

Školitel napíše na flipchart slovo "radikální". Pak požádá účastníky, aby přemýšleli nad synonymy tohoto přídavného jména. Tato synonyma napíše na flipchart. Když účastníci poskytnou všechny své nápady, může přijít se slovníkovou definicí, pokud již nebyla uvedena dříve - tj. „RADIKÁLNÍ“ znamená být daleko od středu veřejného mínění.

Školitel a účastníci se dívají na synonyma napsaná na flipchartu a diskutují o situacích, ve kterých jsou tato slova vnímána jako pozitivní i negativní. Například synonymum „revoluční“. Revoluční nálady ve společnosti mohou být negativní a nebezpečné. Na druhé straně jsou revoluční objevy v biochemii pozitivní.

Školitel může také nechat účastníky diskutovat a jeho úlohou bude moderovat diskusi. Cílem aktivity a diskuse je naučit účastníky, že radikální myšlení není samo o sobě zločinem. Radikální myšlenky mohou být dobré i špatné. Například myšlenky, že ženy mohou nosit kalhoty nebo že otroctví bude zrušeno, byly ve své době velmi radikální. Radikální názory se stávají nebezpečnými a nežádoucími, pokud menšina tyto radikální myšlenky a změny prosazuje prostřednictvím násilných nebo nezákonných prostředků. V demokratických společnostech násilí a nelegální aktivity nejsou nutné k podpoře změn ve společnosti nebo komunitě. Každá menšina má možnost používat argumenty a podporovat i radikální názory a změny společnosti bez násilí. Příklady nenásilných radikálních změn jsou práva žen na potraty nebo homosexuální manželství.

1.2. Proč používáme termín 'radikalizace vedoucí k násilí'

Aktivita 3: Proč používáme termín "radikalizace vedoucí k násilí"?

Školitel prezentuje různé definice radikalizace. Například jednu stručnou definici a jednu obsáhlejší.

- Radikalizace je proces přijetí extrémních názorů a systémů víry.
- Radikalizace je proces, jímž u jednotlivce nebo skupiny dochází k přijímání stále extrémnějších politických, sociálních či náboženských ideálů a aspirací, které odmítají nebo podkopávají status quo nebo současné myšlenky a projevy národa.

Lektor může doplnit další informace, například, že radikální myšlení není samo o sobě zločinem a mladí lidé často sympatizují s radikálními změnami ve společnosti. Radikální myšlení se stává nebezpečným, když vede jednotlivce k tomu, aby se zapojili do násilí a nezákonných činností jako prostředku dosažení politických, ideologických nebo náboženských cílů.

Kanadská nezisková organizace CPRLV (Centrum pro prevenci radikalizace vedoucí k násilí) používá k rozlišení násilné a nenásilné radikalizace výraz „radikalizace vedoucí k násilí“. Následující text pochází z jejich webových stránek:

Je násilná a nenásilná radikalizace ta stejná věc?

Je důležité rozlišovat mezi násilnou a nenásilnou radikalizací. Někdy lidé, kteří jsou pevně zakořenění ve svém vlastním přesvědčení, mohou zaujmout postoje, které, i když jsou radikální, nemusí být nutně v rozporu s demokratickými normami a hodnotami. Taková radikalizace by nebyla považována za násilnou.

Nenásilní radikálové mohou navíc hrát velmi pozitivní roli ve svých komunitách i ve větším politickém kontextu. Většina pokroku v demokratických společnostech je výsledkem nějaké formy radikalizace. Martin Luther King, Gandhi a dokonce i Nelson Mandela byli ve své době považováni za radikály. Když jsou pevně zavedené způsoby myšlení a realizace věcí napadány radikální kritikou určitých aspektů sociálního systému, může to způsobit, že se společnost bude vyvíjet pozitivním směrem.

Radikální hlediska se stávají problematickými, když legitimizují, povzbuzují nebo potvrzují násilí nebo formy násilného extremistického chování - včetně terorismu a násilných nenávistných činů - s cílem podpořit určitou věc, ideologii nebo světonázor. Jednotlivci, kteří procházejí procesem násilné radikalizace, mohou podněcovat, pomáhat nebo provádět násilí ve jménu konkrétního systému víry, protože jsou kategoricky přesvědčeni, že jejich systém víry je absolutní a exkluzivní.

Školitel rozdává tento text všem účastníkům. Ti si ho přečtou a diskutují o následujících tématech:

- Proč je používán speciální termín "radikalizace vedoucí k násilí"?
- Proč jsou mladí lidé radikálnější než staří lidé?

- Můžete jmenovat nějaké radikální skupiny používající násilí nebo nelegální aktivity ve vaší zemi?
- Jsou v naší zemi nějakí politici vyzývající k násilí?

Na konci této aktivity uvede školitel stránku projektu 'Heads-Up' a 'Heads-Up' YouTube kanál jako užitečný zdroj informací a nástrojů pro pedagogy. Jako praktický příklad použije video s názvem "A Day in the Life".

Nástroje projektu 'Heads-Up' jsou dostupné na webové stránce projektu - www.heads-up.online
Projektový Youtube kanál [\(https://www.youtube.com/channel/UCtWIESmkq4W8v5Gzrvkf1Qg/\)](https://www.youtube.com/channel/UCtWIESmkq4W8v5Gzrvkf1Qg/)

1.3. Proč je internet oblíbeným nástrojem pro radikály

AKTIVITA 4: Mladí lidé a radikalizace na internetu

Školitel demonstruje, že internet je používán jako nástroj radikalizace a pro 'radikalizaci vedoucí k násilí'. Prezentuje 'Heads-Up' video příběhy o dvou mladých lidech, Jasmine a Kylovi.

Základní znalost školitele pro tuto aktivitu

Internet se stal ideálním prostředkem pro šíření radikálních myšlenek. Internet funguje jako účinný, levný a snadno dostupný nástroj usnadňující radikalizaci. Internet bez osobních vztahů však nemá moc radikalizovat jednotlivce. Osobní vztahy s lidmi stejného názoru nebo systému víry se vždy objevují v procesu radikalizace. Interpersonální vztahy (reálné nebo virtuální) zůstávají základním faktorem procesu radikalizace.

Pravda je často složitá a nemůže být vysvětlena ve dvou nebo třech větách nebo ukázána ve dvouminutovém videu. Svět internetu je bohužel zaplaven informacemi a lidé častěji preferují krátké zprávy a krátká videa. Internet vytvořil virtuální svět, kde anonymita podporuje vyjádření jakýchkoli názorů, včetně těch, které jsou extrémní a nebezpečné. Na internetu jste izolováni od obvyklého sociálního kruhu (rodina, přátelé atd.) a můžete vidět a naslouchat radikálním myšlenkám a názorům. Tematické webové stránky fungují jako ozvěna, kde se stále opakují stejné názory, protože určité webové stránky přitahují lidi se stejnými názory. Nekoherentní názor je popírán a potrestán urážlivými nebo nenávislivými poznámkami. Kritické myšlení často zůstává jedinou obranou při surfování na internetu.

Sociální média se stala nezbytnou a vzrušující součástí toho, jak žijeme. Tyto platformy denně využívají miliony mladých lidí ke sdílení obsahu. Vzhledem ke způsobu, jakým se mladí lidé zabývají těmito sociálními online prostředky a občas žijí celý svůj život prostřednictvím svých online profilů, ukazuje nový výzkum, že internet se stává „novým inkubátorem“ radikalizace. To je zčásti způsobeno tím, jak radikalizátoři využívají sociální média k náboru nových radikálních věřících, ale je to také udržováno algoritmy používanými platformami sociálních médií. Jakmile například jednotlivci vyhledají obsah online, návrhy generované těmito algoritmy doporučují podobný obsah, který může uživatel dále zobrazit. Tímto způsobem mohou lidé, kteří chtějí tyto informace vyhledávat on-line, rychle najít

odkaz za odkazem k materiálu, který podporuje jejich víru v nespravedlnost určitých skupin či zemí, což dále urychluje jejich radikalizaci.

Školitel může okomentovat 'Heads-Up' videa "Jasmine" a "Kyle" a zdůraznit roli internetu a sociálních médií v těchto příbězích.

- Internet slouží jako osobní zdroj informací a místo setkání s dalšími radikály online - příklad ve videu: Jas a Charlotte chatují s radikály na chatu.
- Internet je místem vymývání mozků - například ve videu: Jas, která ukazuje empatii k situaci Tariqa a jeho přátel a uvádí, jak ji Tariq potřebuje, aby jí ukázal svou podporu.
- Internet je místo, kde mohou být mladí lidé radikalizováni a motivováni k akci – příklad ve videu: Jas a Charlotte plánují své přestěhování do zahraničí, aby se přidaly k Tariqovi a jeho přátelům.

1.4. Čtyři typy radikalizace

AKTIVITA 5: Vyhledávání a shromažďování informací o extremistických skupinách používajících násilí

40'

Školitel rozdělí účastníky do skupin po dvou nebo po třech. Úkolem každé skupiny je připravit krátkou prezentaci o extrémistické skupině nebo extrémistickém hnutí.

Instrukce k aktivitě "EXTREMISTICKÉ SKUPINY"

Každá skupina si vybere jiný typ extrémistické organizace jako téma své prezentace. Školitel má k dispozici čtyři seznamy extrémistických organizací a hnutí.

- Příklady pravicových extrémistických skupin a hnutí

KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), GOLDEN DAWN, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, HNUTÍ SKINHEAD

- Příklady levicových extrémistických skupin a hnutí

ANONYMOUS, BLACK BLOC, ANARCHISM, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

- Příklady monotematických extrémistických skupin a hnutí

ANIMAL LIBERATION FRONT (ALF), EARTH LIBERATION FRONT (ELF), FREEMEN ON THE LAND

- Příklady politicko – náboženských extrémistických skupin a hnutí

AL QAIDA, AL SHABAAB, AUM SHINRIKYO (AUM), BOKO HARAM, HAMAS, HIZBALLAH, LIBERATION TIGERS OF TAMIL EELAM (LTTE), MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

Prezentace musí obsahovat základní informace o extremistické organizaci a informace o její nezákonné či násilné činnosti. Školitel může ukázat příklad informací, které by měla prezentace obsahovat.

Příkladu obsahu prezentace

Název extremistické organizace: BLOOD & HONOUR

Základní informace: „Blood & Honor“ je známá jako síť propagace neonacistické hudby. Název Blood & Honour je stejný jako heslo Hitlerjugend, „Blut und Ehre“ (Krev a čest). Zakladatel skupiny, Ian Stuart Donaldson, byl zpěvák a vůdce extrémně pravicové britské rockové kapely Skrewdriver, která obhajovala neonacistické přesvědčení. Donaldson zemřel v roce 1993, ale organizace ho stále uctívá. „Blood & Honor“ vydává časopis propagující neonacismus prostřednictvím rozhovorů s extrémně pravicovými hudebními skupinami a propagací koncertů s hudebními skupinami White Power. „Blood & Honour“ má oficiální divize v přibližně dvaceti zemích, včetně Velké Británie, Spojených států, Itálie, Belgie, Francie a Španělska.

Ilegální nebo násilné aktivity: Různé divize „Blood & Honour“ pořádají koncerty a shromáždění bílé hrdosti, které spojují skinheady a další neonacistické příznivce. Mnoho násilných aktů je přisuzováno členům přidruženým ke skupině. Například v roce 2012 byli v Britsko-kolumbijské provincii dva členové obviněni z trestných činů nenávisti a násilného napadení občana filipínského původu.

Každá skupina později ukáže svou prezentaci s relevantním typem extremismu.

AKTIVITA 6: Pravicový extremismus

Školitel prezentuje následující informace k pravicovému extremismu. Skupina účastníků pak prezentuje konkrétní příklad pravicové extremistické skupiny.

Informace o pravicovém extremismu

Forma radikalizace spojená s fašismem, rasismem, supremacismem a ultranacionalismem. Tato forma radikalizace je charakterizována násilnou obranou rasové, etnické nebo pseudo-národní identity a je také spojena s radikálním nepřátelstvím vůči státním orgánům, menšinám, přistěhovalcům či levicovým politickým skupinám.

Tyto skupiny obvykle nemají mnoho členů a členové často mění skupiny nebo patří do několika skupin najednou. Když jsou vytvořeny nové skupiny, nemusí to nutně znamenat, že se připojili noví členové. Extrémně pravicové skupiny, často vedené charismatickými vůdci, mohou být krátkodobé nebo sloužit jako fasády. Pravicový extremismus zahrnuje velkou, volnou, heterogenní sbírku skupin a jednotlivců, kteří zastávají širokou škálu stížností a postojů; tyto skupiny mohou být někdy navzájem v rozporu. Členové používají různé symboly převzaté z ideologie extrémní pravice k identifikaci příslušnosti ke skupině. Tyto symboly se mohou objevit na oblečení, tetování a graffiti. Konkrétní neverbální gesta mohou také naznačovat asociaci se skupinou, jakým je například nacistický pozdrav.

Příklady pravicových extremistických skupin a hnutí

KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), GOLDEN DAWN, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, HNUTÍ SKINHEAD

Školitel by měl ocenit úsilí každé skupiny, s jakým prezentaci připravovali. Může jim dát odměnu, což přispěje k dobré atmosféře během školení.

AKTIVITA 7: Levicový extremismus

Školitel prezentuje následující informace o levicovém extremismu. Účastníci poté prezentují konkrétní příklad levicové extremistické skupiny.

Informace o levicovém extremismu

Forma radikalizace, která se zaměřuje především na antikapitalistické požadavky a vyzývá k transformaci politických systémů, které jsou zodpovědné za vytváření sociálních nerovností. Skupiny mohou nakonec použít násilné prostředky. Tyto skupiny zahrnují anarchistické, maoistické, trockistické a marxisticko – leninské skupiny.

Levicový extremismus je rozsáhlé politické hnutí, které sdílí řadu přesvědčení, odmítající kapitalismus, západní demokracii, imperialismus a militarismus. Tyto extrémní přesvědčení, přístupy a postoje někdy podporují násilí, často proti úřadům, a dokonce vedou k teroristickým činům. Levicový extremismus čerpá svou inspiraci z radikální interpretace různých doktrín, jako je maoismus, trockismus, kastroismus a marxismus-leninismus. Na rozdíl od pravicových extremistů bývají levicoví extremisté spíše diskrétní. Nepoužívají mnoho symbolů, obvykle používají pouze své logo.

Příklady levicových extremistických skupin a hnutí

ANONYMOUS, BLACK BLOC, ANARCHISM, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

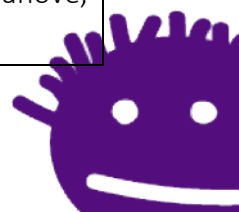

AKTIVITA 8: Monotématický extremismus

Školitel prezentuje následující informace k monotématickému extremismu. Skupina účastníků poté prezentuje konkrétní příklad monotématické extremistické skupiny.

Informace o monotématickém extremismu

Tato kategorie zahrnuje skupiny, které nejsou spojeny s levicovým extremismem ani pravicovým extremismem. Tato forma radikalizace je v podstatě motivována jediným problémem. Do této kategorie patří například radikální skupiny pro ochranu životního prostředí nebo práva zvířat, extremisté proti potratům, určitá hnutí proti homosexuálům / feministům a ultra-individualistická či nezávislá extremistická hnutí, která používají násilí. Do této kategorie mohou spadat i masoví vražedci, jejichž motivace jsou částečně nebo zcela ideologické.

Příklady monotematických extremistických skupin a hnutí

ANIMAL LIBERATION FRONT (ALF), EARTH LIBERATION FRONT (ELF), FREEMEN ON THE LAND (FMOTL)

AKTIVITA 9: Politicko – náboženský extremismus

Školitel prezentuje následující informace o politicko – náboženském extremismu. Skupina účastníků poté prezentuje své konkrétní příklady politicko – náboženských extremistických skupin.

Informace o politicko – náboženském extremismu

Forma radikalizace vedoucí k násilí spojeném s politickou interpretací náboženství. Každé náboženství může tento druh násilných radikalizací plodit. Náboženští teroristé jsou často ochotni vraždit, protože věří, že jsou ve službě Bohu. Nemají žádné sympatie k obětem, protože tyto oběti považují za nepřátele Boha. Snadno obětují svůj vlastní život, protože očekávají obrovské odměny za posmrtný život.

Příklady politicko – náboženských skupin a hnutí

AL QAIDA, AL SHABAAB, AUM SHINRIKYO (AUM), BOKO HARAM, HAMAS, HIZBALLAH, LIBERATION TIGERS OF TAMIL EELAM (LTTE), MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

MODUL 2: Posílení vašeho postavení pedagoga

- 2.1 Převzetí aktivní role ve vztahu k riziku radikalizace mladých lidí.
- 2.2 Rozpoznání různých signálů "radikalizace vedoucí k násilí".
- 2.3 Využití profesionálního nástroje "Barometr chování".

CÍL MODULU: Cílem tohoto modulu je povzbudit pedagogy, aby hráli aktivnější roli ve vztahu k riziku radikalizace mezi mladými lidmi. Pedagogové budou také moci využít profesionální nástroj "Barometr chování".

VZDĚLÁVACÍ CÍLE:

Po dokončení modulu budou účastníci schopni:

1. hrát aktivnější roli ve vztahu k riziku radikalizace mezi mladými lidmi
2. rozpoznat různé rysy "radikalizace vedoucí k násilí".
3. používat profesionální nástroj "Barometer chování".

PLÁN LEKCE:

Aktivity:	POPIS:	Zdroje:	Pomůcky	Čas
1. Zodpovědnost řadových pedagogů v oblasti radikalizace mladých lidí	Školitel prezentuje řadu otázek, aby podnítl diskusi o tématu. Účastníci diskutují o tématu.	Instrukce k aktivitě "Diskuse o zodpovědnosti pedagogů" následují po tabulce.	Flipchart Fixy	40'
2. Barometr chování – jak poznat radikalizační chování vedoucí k násilí	Školitel prezentuje 'Barometr chování' – praktický a sofistikovaný nástroj pro rozpoznání 'radikalizace vedoucí k násilí'	Informace připravené organizací CPRLV o nástroji 'Barometr chování, jsou pod tabulkou Převzato z: https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Notebooky Jednu kopii nástroje „Barometr chování“ pro každého účastníka.	20'
Krátká přestávka				5'
3. Jak použít ' Barometr chování' v praxi	Účastníci se naučí jak použít tento nástroj v praxi	Stáhněte si Barometr chování na https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Jednu kopii nástroje „Barometr chování“ pro každého účastníka.	60'
Přestávka				15'
4. Testování naučených dovedností a znalostí	Školitel dává účastníkům úkoly, které ověřují získání dovedností a znalostí a plnění cílů výuky každé lekce.	Soubor úkolů je pod tabulkou	Flipchart Fixy	30'

2.1 Převzetí aktivní role ve vztahu k riziku radikalizace mladých lidí

AKTIVITA 1: Zodpovědnost pedagogů v oblasti radikalizace mladých lidí

Instrukce k aktivitě "diskuse o zodpovědnosti pedagogů"

Školitel prezentuje následující informace týkající se zodpovědnosti řadových pedagogů.

Když se stane tragédie spojená s radikalismem nebo terorismem, ukazuje se, že už před tragédií existovaly varovné signály. Radikalizace je proces, který obvykle vyžaduje čas. Lidé kolem postižené

osoby mohou vnímat změny a signály. Bohužel lidé mohou být poměrně pohodlní a nechtějí se zapojit do problémových situací a chování. Po tragédii rodiče obviňují učitele a instituce a naopak. Policie bude tvrdit, že neměla dostatečné nebo žádné informace o riziku násilného jednání. Ačkoliv se ideologie, motivace, politické přesvědčení a náboženská víra mohou lišit, teroristé sdílejí jednu věc společnou - vždy procházejí fázemi radikalizace a plánování svých násilných akcí. Během tohoto procesu mohou být tyto indikátory pozorovány přáteli, příbuznými, pedagogy nebo jinými zúčastněnými stranami. Včasné a odpovídající hlášení hrozeb může znamenat rozdíl mezi životem a smrtí potenciálních obětí.

Jako pedagogové pracující s mladými lidmi máte určitou odpovědnost za jejich výchovu a chování. Lidská společnost od vás očekává, že zaznamenáte známky nebezpečných procesů, jako je šikana, zneužívání drog nebo radikalizace vedoucí k násilí. Veřejnost očekává, že tyto signály nebudete ignorovat. Například učitel by si měl všimnout, kdy žák opakovaně přichází do školy pod vlivem drog a kdy se jeho závislost projevuje v jeho chování. Učitel to samozřejmě může ignorovat, ale není to správné. Jakmile se něco vážného stane, spolužáci a lidé kolem by řekli, že symptomy byly viditelné a nikdo nic neudělal.

S ohledem na hrozbu radikalizace vedoucí k násilí musí každý z nás hrát roli. Měli bychom si být vědomi možnosti, že by se někteří studenti mohli radikalizovat na násilí. Lepší informovanost, lepší porozumění a znalost zdrojů, které jsou k dispozici, nám pomůže lépe se vypořádat se situací.

Školitel napíše následující otázky na flipchart. Účastníci diskutují o otázkách.

- Do jaké míry se cítíte kompetentní detekovat signály radikalizace vedoucí k násilí?
- Jaké nástroje používáte k detekování nebezpečných signálů radikalizace?
- Jakou zodpovědnost hraje rodina? A co pedagogové?
- Měli by být pedagogové vzdělávání v této oblasti?

2.2 Rozpoznání chování, které vede k násilí

AKTIVITA 2: Jak rozpoznat radikalizaci vedoucí k násilí

Kanadská nezisková organizace CPRLV vytvořila velmi dobrý a praktický nástroj nazvaný Barometr chování. Tento nástroj nám pomáhá rozpoznat radikalizační chování, které vede k násilí. Školitel vytiskne jednu kopii nástroje „Barometr chování“ pro každého účastníka. Cílem následujících částí lekce je porozumět tomuto nástroji a naučit se ho používat v praxi.

Informace připravené organizací CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalizace Leading to Violence – Centrum pro prevenci radikalizace vedoucí k násilí) k 'Barometru chování'.

Včasná intervence u radikalizovaného jednotlivce - nebo osob v procesu radikalizace - a bdělost ohledně radikalizace představuje jedinečnou výzvu pro širokou veřejnost i pro řadové pracovníky, jako jsou učitelé, psychologové, rodiny, sociální pracovníci, policisté. Vzhledem k tomu, že toto téma vzbuzuje rostoucí obavy, mnoho lidí pociťuje stále naléhavější potřebu porozumět a předcházet

radikalizaci. Aby však bylo možné tento jev lépe pochopit, potřebují příslušné informace a pokyny přizpůsobené jejich potřebám. CPRLV vyvinul pro tento účel „Barometr chování“.

Barometr je vzdělávací a osvětový nástroj, který byl vyvinut na základě četných akademických studií a skutečných případů radikalizace, do kterých byl CPRLV zapojen. Obvykle pozorované znaky, které by měly být sledovány v případech radikalizace vedoucí k násilí, byly identifikovány pomocí kontextové analýzy. Čím dříve se podniknou kroky k zastavení procesu radikalizace, tím větší je šance, že se zastaví nebo dokonce zvrátí. Ostatní chování, která jsou často mylně považována za známky radikalizací, byla zahrnuta v barometru, aby se odstranily jakékoli mylné představy.

Barometr je rozdělen do čtyř kategorií chování založených na stupni závažnosti: bezvýznamný, znepokojující, varovný a alarmující. Výhodou tohoto systému je, že poskytuje rychlé a jednoduché vizuální znázornění pozorovaného chování a zároveň pomáhá zvyšovat povědomí o těch chováních, která jsou významnými indikátory radikalizace. Některá chování se mohou zdát vážná, i když nejsou ve skutečnosti známkami radikalizace. Například vyjádření identity prostřednictvím určitých vizuálních znaků je považováno za bezvýznamné chování. Z druhé strany však mohou být trivializovány nebo špatně pochopeny silné ukazatele, že radikalizace probíhá. Pokud například člověk začne vést dehumanizující komentáře o jiných skupinách, mělo by to být považováno za znepokojivé.

2.3 Používání 'Barometru chování' v praxi

AKTIVITA 3: Jak použít Barometr chování v praxi

60'

Školitel a účastníci si projdou pokyny ke správnému použití 'Barometru chování'. Poté se podívají na určité druhy chování, které jsou rozděleny do čtyř kategorií.

Popis čtyř kategorií chování Centra pro prevenci radikalizace vedoucího k násilí (CPRLV)

Tyto čtyři kategorie jsou charakterizovány CPRLV následovně:

- **Bezvýznamné chování** - tato kategorie zahrnuje řadu chování spojených s různými formami politického, náboženského nebo komunitního zapojení, které se vyznačují mírovými činnostmi a demokratickými způsoby vyjadřování.
- **Znepokojující chování** - tato kategorie zahrnuje individuální chování, které potvrzuje osobní škodlivost. Zahrnuje také chování, které představuje stále více živenou sebeidentifikaci s příčinou nebo ideologií, která vede jednotlivce k významné změně svého chování.
- **Varovné chování** - tato kategorie zahrnuje chování, které může být spojeno se začátkem angažovanosti jednotlivce v radikální trajektorii. Vyznačuje se akutní nedůvěrou vůči okolnímu světu a převládajícími názory legitimizujícími použití násilí k dosažení svých cílů nebo k vítězství v dané kauze.
- **Alarmující chování** - tato kategorie zahrnuje různá jednání, která svědčí o výlučné a sektářské oddanosti ideologii nebo kauze, která vede jedince k tomu, aby vnímal násilí jako jediný legitimní a platný prostředek jednání.

Při procházení těmito čtyřmi kategoriemi, se školitel ptá účastníků na jejich životní zkušenosti, například:

- Setkali jste se někdy s některým chováním z této kategorie?
- Jak by mohl učitel reagovat, když zaregistruje takové chování?
- Který typ chování vyžaduje reakci pedagoga ?

Testování naučených dovedností a znalostí

AKTIVITA 4: Testování naučených dovedností a znalostí

Testování získaných dovedností a znalostí je vhodnou a účinnou formou shrnutí. Pro tento účel je tedy určena poslední půlhodina školícího dne. Školitel dává účastníkům úkoly, které budou ověřovat získání dovedností a znalostí a plnění cílů výuky každé lekce. Školitel může na flipchart zapsat některé informace, například poměr správných, téměř správných a špatných odpovědí. Z důvodu nedostatku času si lektor musí vybrat jen několik z následujících úkolů:

- Vysvětlete termín 'radikalizace'.
- Vysvětlete, proč používáme specifický termín 'radikalizace vedoucí k násilí'.
- Ilustrujte, proč je internet oblíbeným nástrojem pro radikály.
- Najděte 'Heads-Up' videa na internetu a sdílejte aspoň jednu možnost jejich použití ve vaší práci s mladými lidmi.
- Vyjmenujte čtyři typy radikalizace – extremismu.
- Vysvětlete, co je pravicový extremismus.
- Vysvětlete, co je levicový extremismus.
- Vysvětlete, co je monotematický extremismus.
- Vysvětlete, co je politicko – náboženský extremismus.
- Uveďte příklady některých extremistických skupin nebo hnutí používající násilí.
- Popište, jak funguje nástroj 'Barometr chování'.
- Popište, jak použijete tento nástroj v praxi.

Na začátku školícího dne jsou účastníci více motivováni, když jim školitel řekne, že budou na konci každého školícího dne testováni na nové dovednosti a znalosti. Může dokonce vyhlásit soutěž s cenami.

Témata k samostudiu

Toto školení zahrnuje také témata k samostudiu. Připravili jsme dvě témata vztahující se k prvnímu dni školení.

Aktivity:	POPIS:	Zdroje:	Pomůcky	Čas
1. Modely vysvětlující radikalizaci	Školitel vyhledá modely vysvětlující radikalizaci a seznámí se s nimi.	Internet	Notebooky	60'
2. Sledování filmů, které pomáhají pochopit problematiku radikalizace	Školitel shlédne dva filmy - 'Gandhi' (1982) a '22 July' (2018).	Internet, Netflix nebo jiné zdroje	Notebooky nebo TV	330'

AKTIVITA 1: Modely vysvětlující radikalizaci

Problematika radikalizace k násilí je složitá. Neexistuje jednoduché vysvětlení nebo shoda o typické cestě k radikalizaci vedoucí k násilí. Výzkumní pracovníci a odborníci na celém světě však navrhuji různé modely, které lépe definují konkrétní trajektorie. Zde jsou dva z těchto modelů:

1/ MOGHADDAMOVO SCHODIŠTĚ - model zaměřující se pouze na jednotlivce a navrhující proces krok za krokem, ve formě schodiště (MOGHADDAM, Fathali M.)

2/ RADIKALIZAČNÍ PROCES PODLE MARCA SAGEMANA – model odkazující na pocit nespravedlnosti (SAGEMAN, Marc)

AKTIVITA 2: Sledování filmů, které pomáhají pochopit problém radikalizace

Vybrali jsme dva filmy, které ukazují podněcování radikálních myšlenek různými způsoby.

- „Gandhi“ je epické historické drama z roku 1982 založené na životě Mohandase Karamchanda Gándhího, vůdce nenásilného, nezávislého hnutí Indie proti vládě Spojeného království během 20. století. V britsko-indické koproduci napsal scénář John Briley a film byl produkován a režírován Richardem Attenboroughem. Ben Kingsley hraje titulní roli.
- „22. červenec“ je americké kriminální drama z roku 2018 o útocích Norska v roce 2011 a jejich následcích, které vychází z knihy „Jeden z nás: Příběh masakru v Norsku - a jeho následky od Åsne Seierstad.“

Pokud dva školící dny nejsou bezprostředně po sobě, může školitel použít témata samostudia jako domácí úkoly pro období mezi školícími dny.

MODUL 3: Posílení postavení mladých lidí

- 3.1. Kritické dovednosti
- 3.2. Znalost multikulturalismu - rasové, společenské a politické trendy
- 3.3. Motivace mládeže pro multikulturní společnost (tolerance, kulturní ocenění)

CÍL MODULU: Získat znalosti o multikulturalismu a identifikovat současné rasové, společenské a politické trendy

VZDĚLÁVACÍ CÍLE:

Po dokončení modulu budou účastníci schopni:

1. Aplikovat témata, aby vyvolali plodnou diskusi o radikalizaci
2. Porozumět rasovým, společenským a politickým trendům, které vedou k násilí
3. Motivovat mládež pro různorodou společnost
4. Učit toleranci mezi mládeží

PŘEHLED MODULU:

Aktivity:	POPIS:	Zdroje:	Pomůcky	Čas
Témata k hovoru o radikalizaci	Školiteli se dostane několik nápadů na témata k hovoru o radikalizaci s mládeží, se kterou pracuje	Instrukce pro aktivitu. Převzato z: https://toolkit.thegctf.org/Portals/1/Documents/En/UNESCO_TeachersGuideToPreventingVE.pdf	Pera Papír	45'
Krátká přestávka				10'
Vytvoření mikronace	Školitel má definici, co je to mikronace. Školitel pak provede skupinu aktivitou pro vytvoření vlastní mikronace.	Instrukce pro aktivitu. Inspirováno: https://micronations.webs.com/	Pera Barevné fixy Papír	120'
Krátká přestávka				10'
Identita	Aktivita poskytne lektorovi možnost prozkoumat vazby mezi identitou a procesem radikalizace.	Instrukce k aktivitě. S pomocí semináře 'Prevence extremismu mladých' v Paříži, dubnu 2016	Pera Papír	30'

Výuka tolerance	Po vypracování tématu „tolerance“ je po školiteli požadováno uskutečnění aktivity v oblasti tolerance s využitím tří úrovní kultury, které jsou vysvětleny v této části.	Instrukce pro aktivitu. Převzato z: http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html	Pera Papír Bílá tabule	45'
------------------------	--	---	--------------------------------------	-----

3.1. Kritické dovednosti

Aktivita 1: Nápady na témata k radikalizaci

Existuje mnoho témat, která můžete využít ke spuštění plodné diskuse o násilných radikalizacích. Úkolem je vymezit téma způsobem, který pomůže vašim studentům prozkoumat jejich vlastní názory a přesvědčení a ukázat jim, jak řídit své emocionální reakce a zároveň lépe porozumět základním příběhům extrémních ideologií.

Zde jsou některá témata, která lze se studenty rozvíjet:

- **Občanství:** Při zkoumání „občanství“ se vaši studenti naučí, jak řešit otázky práv a povinností v různých společnostech, spravedlnosti, identitě a smyslu „sounáležitosti“. Prostřednictvím tohoto tématu můžete také spustit debatu o lidských právech, jako je svoboda projevu a o tom, jak bojovat proti nenávisným projevům.
- **Historie:** prostřednictvím několika významných historických událostí, jako je rwandská genocida, holocaust nebo nacistické hnutí, můžete naučit studenty, jak přemýšlet o nenávisné propagandě, rasismu a politickém násilí. Jako pedagog můžete svým studentům umožnit, aby prozkoumali, jak jsou historické příběhy konstruovány a jak mohou nakonec vyvolat konflikt a předsudky ve své vlastní společnosti.
- **Náboženství a přesvědčení:** prostřednictvím zkoumání různých hodnot a přesvědčení dostanou vaši studenti šanci objevit rozmanitost a respekt k jiným náboženstvím. To by mělo zahrnovat diskusi o sekularismu a humanismu a zdůraznit, jak by „věřící“ i „nevěřící“ neměli být stereotypní, protože v jednom samotném náboženství je často více rozmanitosti než napříč všemi náboženstvími. Studenti, kteří nemají náboženské vyznání, by měli být také zahrnuti do diskuse.
- **Jazyky:** jako pedagog byste měli pomoci studentům objevit široké spektrum kultur, hodnot a perspektiv prostřednictvím světových dějin a myšlení. Studenti získají kritické dovednosti v psané a ústní argumentaci, stejně jako se stanou mediálně gramotní.
- **Svoboda vyjadřování a internet:** prostřednictvím tohoto tématu můžete se studenty diskutovat o rozsahu informací, které jsou nyní okamžitě k dispozici všem. Některé otázky, které mají být vzneseny, jsou: „Jak jsou informace nabízeny?“, „Jak jsou strukturovány a prezentovány?“, „Jak mohou být tyto informace zmanipulovány pro násilné účely?“, „Jak mohou nové zdroje informací konkurovat starým zdrojům informací?“. Zaměření se na online mediální gramotnosti pomůže studentům naučit se používat internet a sociální média

bezpečným a efektivním způsobem. To může být také příležitost, aby se naučili rozdíl mezi zákonným svobodným projevem a nenávisnými projevy.

- **Rovnost pohlaví a násilí založené na pohlaví:** ačkoli toto téma nemusí souviset s hlavním studijním programem, můžete o něm diskutovat, pokud se setkáváte s řešením konfliktu souvisejícího s pohlavím. Tímto způsobem pomůžete studentům pochopit základní příčinu problému, zpochybnit určité postoje k postavení a úloze žen a zároveň jim umožnit konstruktivní kroky proti extremistickým argumentům podporujícím násilí proti oběma pohlavím.
- **Umění:** umění může být viděno jako univerzální jazyk poutající společenství a kultury spolu v čase a prostoru. Nabízí možnost debatovat o tom, jak je popírání a ničení kulturního a uměleckého dědictví v důsledku násilného extremismu ztrátou pro celé lidstvo.

Udělejte si čas na vypracování plánu lekce, který je založen na některém z výše uvedených témat a obsahuje nápady k diskusi. Uveďte, jak plánujete realizovat téma prostřednictvím učebních osnov a jak zmírníte potenciální riziko rozohněné konverzace.

Návrhy na monitorovací otázky:

- Čemu jste se naučili?
- K čemu máte stále otázky?
- Jsme nyní blíže k pochopení procesu, který vede k radikalizaci?
- Jak lidé ukazují respect k myšlenkám ostatních, i když nesouhlasí?
- Je něco, co byste udělali po této konverzaci jinak?

Aktivita 2: Vytvoření mikronace

Co je mikronace: mikronace, někdy označovaná jako modelová země nebo projekt nové země, je subjekt, který tvrdí, že je nezávislým národem nebo státem, ale není oficiálně uznán světovými vládami nebo významnými mezinárodními organizacemi.

Cílem této aktivity je přimět žáky k tomu, aby přemýšleli více o „státnosti“ a způsobu fungování společnosti. Povzbudí studenty k přemýšlení o diplomacii, přijetí, celonárodních praktikách a společenských hodnotách.

1. Požádejte studenty, aby vytvořily skupiny po třech nebo čtyřech.
2. Řekněte jim, že v následující hodině si vytvoří svou vlastní mikronaci. Měli by přijít s následujícími:
 - Název země
 - Národní symbol
 - Vládní hodnoty
 - Práva a povinnosti občanů
 - Deset základních zákonů
 - Základní jazyky
 - Vzdělávací systém
 - Politika v oblasti kulturní a sociální rozmanitosti
3. Na konci studenti představí své mikronace zbytku třídy.
4. Zbytek třídy bude hlasovat o tom, ve které mikronaci by si přáli žít nejvíce a ve které nejméně. Hlasy by měly být přijímány formou písemného výběru a odůvodnění.
Například:

'Přeji si žít v, protože...'

'Nepřeji si žít v....., protože...'

5. Vítězná skupina bude ta s nejvyšším počtem hlasů. Jako pedagogové byste měli zajistit, aby mikronace, která vyhraje, ukázala nejvyšší úroveň kritického myšlení ve svém vývoji myšlenek (tj. provádění strategií, které prokazují jejich schopnost myslet sféricky a více ve vztahu k několika sociálním a politickým aspektům).
6. Požádejte studenty, aby diskutovali a zamysleli se nad celým procesem. Jaké byly výzvy, kterým čelili? Jak je překonali? Pomohla týmová diskuse najít „středová řešení“?

3.2. Znalost multikulturalismu - rasové, společenské a politické trendy vedoucí k násilí

Mít pevný základ znalostí o multikulturalismu vám umožní pochopit základní příčiny konfliktu a násilí mezi mládeží. I když existují argumenty pro to, aby se multikulturní výchova stala nezbytným aspektem kvalitního vzdělávání, musí se stát ústřední součástí učebních osnov nabízených všem studentům (ASCD, 2011).

Irvine a Armento (2001) nabízejí podrobné příklady, jak začlenit multikulturní výchovu s lekci určenými pro splnění obecných standardů kurikula. Doporučují například, aby studenti pouze nememorovali fakta o významných událostech, které zahrnují menšinové etnické skupiny, jako jsou hnutí za občanská práva nebo shromáždění sociální spravedlnosti. Namísto toho tvrdí, že je na pedagogích, aby učili studenty, jak o těchto událostech kriticky a analyticky přemýšlet, navrhnout alternativní řešení sociálních problémů a ukazovat porozumění prostřednictvím diskusí, esejí a uměleckých prací.

Podle Centra pro prevenci radikalizace vedoucího k násilí (CPRLV) v Kanadě je násilný extremismus rozdělen takto:

Levicové násilí: jedná se o násilné činy páchané antikapitalistickými skupinami, jejichž cílem je nahradit nebo změnit současný politický status. To může také zahrnovat násilné akty skupin za práva zvířat a environmentální skupiny.

Pravicové násilí: jedná se o činy spáchané krajně pravicovými skupinami, často označovanými jako „neonacisté“. Tyto skupiny mají tendenci být motivovány rasismem a touhou bránit svou domnělou rasovou nadřazenost.

Nábožensky motivované násilí: jedná se o činy spáchané extremistickými náboženskými hnutími, které mají často specifické stížnosti vůči jiným zemím, majícím odlišná náboženství. Tyto činy mohou být také vyvolány přístupem vlád k zahraniční politice.

Tématicky zaměřené násilí: jedná se o činy, které provádějí specifické skupiny zabývající se jedním problémem, jako jsou práva homosexuálů, potraty atd.

Příklady násilných radikalizačních hnutí:

Neo-Nazis, Al-Qaida, Hezbollah, Taliban, ISIS, Al Shaabab, Boko Haram

(Přečtěte si [Forbes article](#) pro více informací-

<https://www.forbes.com/sites/dominicdudley/2018/12/05/deadliest-terrorist-groups-in-the-world/#3fo4397a2b3e>

3.3. Motivace mládeže pro multikulturní společnost (tolerance, kulturní ocenění)

Jako pedagogové musíte být schopni vyrovnat se s tím, že mladí lidé se od sebe liší mnoha způsoby - to znamená, že musíte umět zacházet s diverzitou a tolerancí. Některé rozdíly jsou více zřejmé než jiné, jako je rasa, náboženství nebo jazyk. Motivace mladých lidí k různorodé společnosti však vyžaduje, abyste byli schopni vidět i jiné rozdíly, například úroveň vzdělání, socioekonomické zázemí, sexuální orientaci, zdraví a skryté či viditelné postižení.

Při zkoumání aspektů identity je důležité vyhradit si čas na prozkoumání hodnot. Jako pedagog musíte přijmout svou roli v podpoře mladých lidí, a to nejen z hlediska toho, co je pro ně důležité, ale také integrovat tyto hodnoty do jejich vnímání sebe a toho, kým chtějí v tomto světě být.

Bereme v úvahu identitu tvořenou dvěma hlavními složkami: sebeobrazem a sebeúctou. Sebeobraz se týká způsobu, jakým sami sebe popisujeme a / nebo vědomí, že patříme k určitým sociálním skupinám, jako jsou kulturní / náboženské skupiny. Sebehodnocení se týká hodnoty, kterou přikládáme našemu vlastnímu obrazu a / nebo emocionální důležitosti být součástí společenských kruhů.

Pedagogové by měli vytvořit bezpečné prostředí s následující charakteristikou:

- Podpořit mladé lidi, aby se cítili komfortně ve své upřímnosti a otevřenosti;
- Dát jim příležitost k tomu, aby se mohli kriticky zamyslet nad způsoby interpretace různých identit;
- Poskytnout jim způsoby, jak se vyrovnat s napětím, které může přijít, když mají více identit
- Povzbudit je v definování hodnot, podle kterých by chtěli žít

AKTIVITA 3 : Cvičení k identitě

Cílem následující aktivity je prozkoumat potenciální vazby mezi identitou a procesem radikalizace. Umožní to vašim studentům přemýšlet o tom, co je pro ně nejdůležitější vzhledem k jejich identitě a zažít si, jak se mohou cítit, když ztratí velkou část toho, kým jsou.

1. Požádejte každého studenta, aby individuálně přemýšlel a napsal sedm klíčových aspektů, které jsou pro něho nejdůležitější z hlediska jeho identity.
2. Pak je požádejte, aby utvořili dvojice, vyměnili si papíry a prošli si vzájemně bez diskuse aspekty identity.
3. Poté je požádejte, aby si papíry vrátili. Každý student by pak měl vymazat dva aspekty své identity, o kterých si myslí, že bez nich může žít.
4. Povězte dvojicím, aby si znovu vyměnily papíry a dvojice by pak měla odstranit další dva aspekty identity druhé osoby - to je třeba provést bez dalších konzultací.
5. Pak se informace vrátí původním majitelům a dvojice vede diskusi o tom, jak se cítí, když ztratili část své identity.
6. Iniciujte diskusi s celou skupinou:
 - jaké jsou myšlenky a pocity, které vyvstávají jako výsledek této zkušenosti
 - co to znamená pro lidi z hlediska pocitu sounáležitosti a občanství

Samostudium k přijímání rozdílnosti

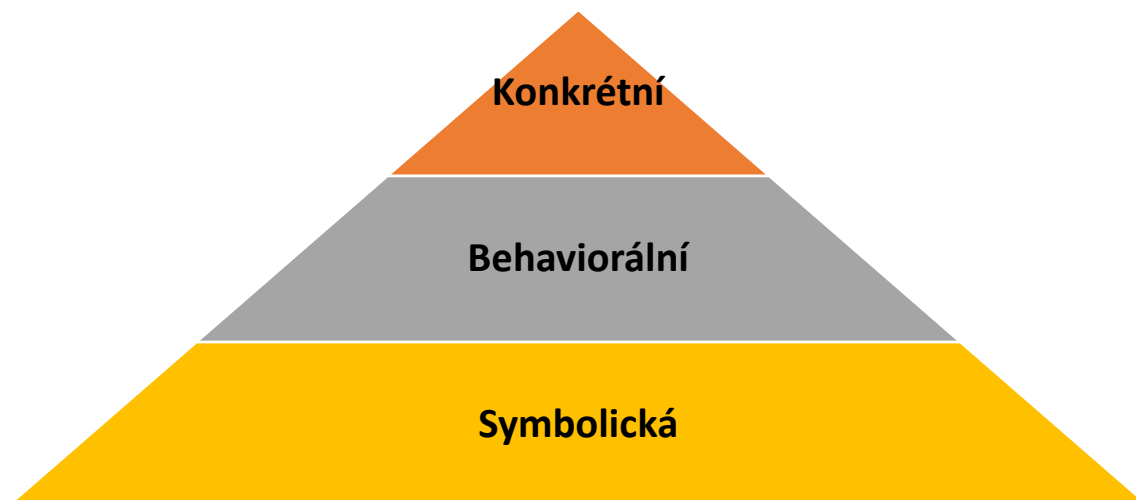

Pro zlepšení porozumění různorodým pohledům a praktikám, může školitel věnovat určitý čas přečtení „Přijetí rozdílnosti“ prostřednictvím tohoto [odkazu](https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf). (<https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf>)

Výuka tolerance

Výuka tolerance může mít mnoho různých forem. Může být buď součástí plánů hodin o různých státních svátcích podporovaných specifickými kulturami, nebo může být součástí hodiny o historii a rasismu. Například diskuse o hnutí za občanská práva v zemi může být impulsem k otevření diskuse o multikulturalismu. Než se pokusíte o tuto činnost, je důležité vědět něco o „třech úrovních kultury“ od Nitza Hidalga.

Hidalgo (1993)

Hidalgovy úrovně jsou:

1. Konkrétní: jedná se o nejviditelnější a hmatatelnou úroveň kultury a zahrnuje povrchové aspekty, jako je hudba, jídlo, hry, oblečení atd. Obvykle ji charakterizují kulturní prázdniny, oslavy nebo slavnosti.
2. Behaviorální: jedná se o přístup na druhé úrovni, který proniká hlouběji do způsobu, jakým jsou definovány sociální role a jazyk v rámci kultury. Zahrnuje také kulturní pravidla neverbální komunikace. Na této úrovni je kultura definována na základě jazyka, genderových rolí, rodinné struktury, politické příslušnosti a dalších faktorů, které definují specifickou kulturní společnost jako celek.
3. Symbolická: na této třetí úrovni je kultura definována abstraktněji. Často je však nejvýznamnější součástí toho, jak se jednotlivci definují. To zahrnuje hodnoty, víry, zvyky, spiritualitu, náboženství, světonázory a to jak jsou vyvinuty významy.

Aktivita 4: Výuka tolerance

- 1) Požádejte své studenty, aby individuálně navrhli všechny aspekty kultury, které je napadnou a povzbudte je, aby přemýšleli o své vlastní kultuře a dimenzích, se kterými se mohou ztotožnit.
- 2) Nejprve nastane příliv odpovědí a pak se rychlost reakcí značně zpomalí. To se stává, když jsou navrženy povrchové aspekty kultury, jako je hudba, jídlo, zvyky a tak dále. Požádejte studenty, aby o svých kulturách přemýšleli hlouběji v souvislostech jako je víra, náboženství, hodnoty, jazyky, struktura rodiny atd.
- 3) V tomto bodě požádejte studenty, aby nakreslili mapu pavouka se všemi různými dimenzemi kultury, které navrhli.
- 4) Požádejte studenty, aby tyto položky rozdělili do „Tří úrovní kultury“. Na tabuli nebo listy papíru napište krátké definice těchto úrovní. Věnujte pár minut přehledu jednotlivých kategorií. Poté dejte studentům možnost zapřemýšlet, jak se definují v rámci těchto kategorií.
- 5) Dalším krokem je podpořit diskusi o konzistenci a o tom, jak se definice jednotlivce o sobě samém může proměňovat a je relativní k mnoha kulturním úrovním. Myšlenkou je, že mnoho

studentů bude označovat „symbolickou úroveň“ za nejdůležitější aspekt definování sebe sama, nad rámec konkrétní a behaviorální úrovně.

- 6) Po diskusi proč je symbolická úroveň pro většinu lidí nejdůležitějším aspektem, je vedte ke konverzaci o následujících otázkách:
- Když někoho potkáte, které z těchto kulturních aspektů používáte, abyste ho posoudili? Například, snažíte se ho posoudit na základě oblečení, hudby, jídla?
 - Je váš pokus o posouzení ostatních shodný s tím, jak chcete, aby ostatní viděli a posuzovali vás?
 - Jaké síly v naší společnosti mohou přispět k tomu, aby nám pomohly zjednodušit ostatní kultury a lépe je chápat?

Po výše uvedené diskusi požádejte studenty ve skupinách o reflexi k následujícím otázkám:

- Jak se vzdělávání může pokusit být 'multikulturní'?
- Jak mohou pedagogové zvýšit toleranci k multikulturalismu ve třídách?
- Jak může být vzdělávací systém v tomto aspektu konzistentní?

Je to obzvláště důležité, pokud víte, že v určité škole je tento typ vzdělávání stále v raných fázích.

Ukončení.

K uzavření tohoto cvičení můžete podnítit diskusi o tom, jak mohou účastníci pracovat na tom, aby učinili konzistentnost svých konceptualizací ještě více konzistentní! Poukažte na to, že toto cvičení nemá za cíl nikoho soudit, ale zdůraznit místo toho, jak nás mohou vlivy od médií až po naše vlastní vzdělávání vracet nazpět, když si myslíme, že prožíváme pokrok v rozvoji sebe sama a ve společnosti.

Rozhovory, ke kterým dojde v důsledku této aktivity, mohou trvat 30 až 45 minut, v závislosti na tom, na jaké otázky se ptáte a kterým směrem se vydáte.

Samostudium k toleranci a přijetí (45 min)

Podívejte se prostřednictvím těchto odkazů na příklady, jak hry pro mozkovou činnost přispívají ve třídě k přijetí a toleranci:

- <https://www.tolerance.org/magazine/brain-game-time>
- <https://www.tolerance.org/classroom-resources/student-tasks/do-something>

MODUL 4: Případové studie ze skutečného života

4.1. Případové studie: Použití příběhů ze skutečného života

4.2. Případové studie: Použití platformy 'HeadsUp'

4.3. Kulturně specifické případové studie

CÍL MODULU: Získat znalosti o multikulturalismu a identifikovat současné rasové, společenské a politické trendy.

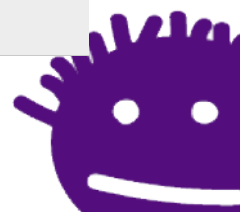
VZDĚLÁVACÍ CÍLE:

Po dokončení modulu budou účastníci schopni:

- porozumět do hloubky důvodům, které vedou mladé lidi k radikalizaci
- objevit nejrůznější faktory, které mohou vyvolat radikalizaci
- diskutovat o čtyřech případových studiích se žáky

PŘEHLED MODULU:

Aktivity:	POPIS:	Zdroje:	Pomůcky	Čas
Mezinárodní případové studie	Účastníci jsou požádáni, aby si přečetli případové studie a odpověděli na otázky	Instrukce k aktivitě Převzato z: https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf	Pera Papír	60'
Krátká přestávka				30'
Případové studie: použití platformy 'HeadsUp'	Účastníci jsou požádáni o přečtení dvou případových studií Jasmine a Kyla, dostupných na platformě 'HeadsUp'. Poté jsou požádáni, aby si prošli tyto případové studie se svými žáky.	Online video příklad Simulační zdroje Příběh Jasmine/Příběh Kyla	Kopie komiksu o příběhu Jasmine a Kyla vytištěného pro všechny žáky	120'

			<p>Přístup k simulačním videům Jasmine a Kyla</p> <p>Pera</p> <p>Papír</p> <p>Flipchart/</p> <p>Bílá tabule pro pedagoga</p>	
Kulturně specifické případové studie	Tato aktivita je volitelná. Případové studie ze sedmi zemí (Portugalska, Kypru, České republiky, Finska, Španělska, Irska a Chorvatska) jsou připraveny k použití pro lektory v jejich národních kontextech. Mohou být použity jako doplnění mezinárodních případových studií ve 4.1.	Kulturně specifické případové studie	N/A	Dle uvážení lektora

Samostudium ve sledování online videí o radikalizaci

Podívejte se na tato dvě videa a následujte otázky k sebereflexi

1. Dr Suraj Lakhani, Senior lektor v kriminologii a sociologii vysvětluje, proč jsou mladí lidé radikalizováni. Video sledujte [zde](https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s). (https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s)
2. Haroon Ullah, senior poradce vyššího státního odboru a profesor zahraniční politiky na Georgetownské univerzitě sdílí, jaký objevil důvod, proč se mladí lidé přidávají k radikálním skupinám, když žijí v Pákistánu. Podívejte se na video [zde](https://www.youtube.com/watch?v=-lchGuL501U) (https://www.youtube.com/watch?v=-lchGuL501U)

Po sledování videí vytvořte tabulku podobnou té, jaká je níže.

Hlavní důvody pro radikalizaci mladých	Jak to může pedagog zlepšit	Jakou podporu potřebuji, abych toho dosáhl(a)

4.1. Mezinárodní případové studie

Představíme vám dvě případové studie. Přečtěte si je a věnujte každé 30 minut tím, že odpovíte na následující otázky:

- 1) Jaké jsou důvody, které činí osobu více zranitelnou vůči radikalizaci?
- 2) Jaké snahy byly uskutečněny, aby zastavily jejich radikalizující chování?
- 3) Jaké byly následky intervence?
- 4) Jak můžete vy jako pedagog aplikovat některé z těchto technik na vašem poli práce?

Případová studie: Paul¹

Paul byl teenager, jehož učitel si uvědomil jeho angažovanost v propagaci krajně pravicové stránky na Facebooku, která rozrušila jiného studenta. Byl pozván na „tajné“ skupinové setkání spojené s fotbalovými zápasy. Bez vlivu rodiny získal v této skupině pozornost a sociální podporu. Řekl, že nemá problém s většinou lidí - jen s muslimy: Muslimové nejsou jako „my“. Řekl, že je bude sledovat, jak všichni „dělají své právo šaría“. Díky Channel procesu spolupracovala škola s policií, sociální péčí a místní skupinou mládeže, aby ho podpořila ve změně ideologie, kterou vytvořil a poskytla mu kariérní

¹ U všech jmen byly použity pseudonymy.

poradenství a připojení k etnicky různorodé místní mládežní skupině. Jeho důvěra rostla, stejně jako pouto s rodinou. Odmítl ideologii, ke které se připojil a uvědomuje si, že mířil špatnou cestou.

Případová studie: Jameel

Jameel měl 15 let, když byl v roce 2016 předán místní střední školou do Kirklees Prevent. Škola byla znepokojena zranitelností jednotlivce vůči radikalizaci a extremismu z důvodu komentáře, který ve škole napsal o ISIS. Jameel měl určitá slabá místa, kterými byly sociální izolace, omezená skupina přátel, šikana a problémy v chování doma i ve škole.

Čeho se škola obávala:

- Jameel byl izolován doma i ve škole bez indikace nějakých přátelství
- Bylo pro něho těžké fungovat ve škole a byl neustále šikanován, postrkován a zastrašován svými vrstevníky
- Jameel se zaměřil na ISIS a projevil náklonnost k násilí vůči parlamentu a škole. Jednou řekl: „Přeji si, aby škola byla bombardována ISIS“
- Jeho učitel umění si všiml, že Jameel má ve své knize skic několik kreseb zbraní a bojů.
- Jeho matka měla pocit, že Jameel nenávidí školu. Poznamenala, že "nenáviděl školu a utekl (...) a já jsem zavolala policii, aby ho našla."
- Jameelovo chování doma nebylo snadné kontrolovat, protože jeho matka ho těžko zvládala. To mělo dopad na ni i na širší rodinu.
- Jameel také údajně trávil více a více času na počítačích a online platformách.
- Nedávno také pomýšlel na sebevraždu. Jeho učitelka řekla: „Mluvil o tom, že se zabije“.

Co se stalo:

Učitelé ve škole tuto skutečnost předali řediteli, který požádal o podporu ze strany komunity. Rodina je začala častěji navštěvovat, aby mezi nimi a Jameelem vybudovali důvěru. Bylo zjištěno, že se tím zlepšil vztah mezi rodinou a školou, což vytvořilo pokračující otevřenou komunikační linii. Nezávislá setkání byla prováděna s Jameelem a programem Komunitní prevence s cílem pochopit hlavní faktory spojené s jeho zranitelností. Plán podpory byl vytvořen na míru, aby vyhovoval jeho potřebám a posílil jeho silné stránky. Tento plán zahrnoval zvyšování povědomí Jameela o extremistických činitelích, udržování bezpečného online prostředí a kritické myšlení.

Škola aktivně hledala způsoby, jak zvládnout chování mladého člověka, včetně „doby propuknutí“ a přiděleného učitele, který prakticky podporoval potřeby jednotlivce.

4.2. Případové studie: Použití platformy 'HeadsUp'

Příběh Kyla a Jasmine

Vytvořili jsme dvě případové studie, které jsou dostupné na [HeadsUp online platformě \(https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/\)](https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/). Pročtěte si je a pak si je projděte se svými žáky. Pro vaši skupinu doporučujeme použít následující diskusní body:

- Čím se liší příběh Kyla a Jasmine?
- Jaké jsou rizikové a ochranné faktory v každém příběhu?
- Jak se stalo, že u těchto dvou teenagerů došlo k radikalizaci?
- Jaké jsou příklady mladých lidí, kteří byli radikalizováni ve vaší zemi?
- Čemu nás může naučit příběh Jasmine a Kyla?
- Jaké jsou nejčastější spouštěcí faktory u mladých lidí, kteří jsou radikalizováni?
- Jaké jsou nejsilnější ochranné faktory k prevenci radikalizace u mladých lidí?

- Co dalšího sehrálo roli v jejich ochraně?

Zdroje pro samostudium k radikalizaci

- <http://theconversation.com/four-things-schools-can-do-to-help-tackle-extremism-and-radicalisation-79309>
- <https://info-radical.org/en/radicalization/recognizing-violent-radicalization/>

4.3. Culture-specific Case Studies (optional)

In this section, we present culture-specific case studies for optional use by the learners. Some of these have been translated in English, but most are in the national languages of the countries they represent. Trainers are required to read through the case study that applies for their own country, and decide if they want to use this as a complementary case study to the international ones presented in section 4.1

Case study from Portugal

RACISMO

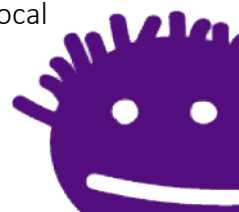
Uma jovem Nicol Quinayas, residente em Gondomar, no distrito do Porto, com família colombiana mas com nacionalidade portuguesa, alegou ter sido violentamente agredida na madrugada de 24 de junho 2018, no Porto, por um segurança ao serviço da Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

Segundo a jovem de 21 anos relatou na queixa, após ter sido assistida no Hospital Santo António, que "foi agredida pelo segurança da 2045, ao serviço dos STCP". "Aqui não entras, preta de merda!" foi uma das várias expressões que diz ter ouvido.

A jovem admitiu que passou à frente na fila de espera para o autocarro, e ele a tentou tirar de forma brusca. Segundo Nicol, o fiscal impediu-a de entrar no autocarro, agarrou-lhe o braço e pô-la fora, começando a bater-lhe depois de esta oferecer resistência. Diz que ele a agarrava, batia-lhe com a cabeça no chão e deu-lhe vários socos.

O rosto inchado, cheio de manchas de sangue, e os lábios deformados. O relatório médico do Hospital de Santo António, no Porto, diz que ficou com traumatismo facial.

Várias testemunhas que estiveram no local referiram a vários jornais, que o fiscal agrediu Nicol da forma como esta descreveu, com socos. E confirmaram que os agentes da PSP chegaram ao local

enquanto o fiscal estava com os joelhos por cima de Nicol, ou seja, terão dado conta de que havia uma agressão.

O Núcleo de Deontologia do Comando da PSP do Porto abriu um processo disciplinar aos dois agentes que se deslocaram ao local onde a jovem colombiana Nicol Quinayas estava a ser agredida por um segurança da empresa 2045, na noite de São João, a 24 de Junho.

Estará em causa a suspeita de violação do dever de zelo pelo facto de esses dois polícias não terem detido o segurança em flagrante delito, nem perguntado à vítima se queria apresentar queixa. Além disso, está a ser investigado o facto de os agentes terem registado em auto de notícia a agressão a Nicol Quinayas apenas três dias depois da ocorrência e já depois de a jovem ter feito queixa pessoalmente na esquadra.

Já a empresa de segurança privada 2045 revelou, na passada quarta-feira, ter iniciado um processo de averiguações interno, indicando que o segurança da empresa que alegadamente agrediu a jovem já "não está ao serviço da STCP". Por seu lado, a Câmara do Porto condenou de forma "veemente" a agressão, classificando o sucedido como um "intolerável ato de violência racista".

A SOS Racismo chama a atenção para o facto de "Os insultos e o uso absolutamente desproporcionado da violência foram, neste caso, mais um exemplo de discriminação racista e xenofobia em Portugal", acusa a organização, para quem as "evidências desse abuso de força" estão documentadas em "fotografias e em vídeos partilhados nas redes sociais e meios de comunicação social de Portugal e da Colômbia".

Considerando "ter aparentemente pecado por escassa" a atuação dos polícias chamadas ao local, a SOS Racismo refere ainda que a queixa "foi registada, por insistência da agredida", citando todos os que afirmaram "que as agressões foram motivadas por ódio e acompanhadas de declarações racistas".

As queixas de racismo e xenofobia atingiram o maior número de sempre em Portugal (em 2018), e isso pode levar a um numero crescente de indivíduos que se sentem "à margem" ficando vulneráveis a processos de radicalização.

Portugal case study in English

RACISM AND XENOPHOBIA

A young woman, Nicol Quinayas, of Portuguese nationality, living in Gondomar, in the Porto district, with a Colombian family. Nicol alleged that she was violently assaulted in the dawn of June 24, 2018, by a security man working for the Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

According to the 21-year-old woman's report in, after being assisted at the Santo António Hospital, she "was assaulted by the security of 2045, at the service of STCP". "You do not come in here, you f***ing black woman!" was one of several expressions she heard.

The young woman admitted that she was ahead in the waiting line for the bus, and she tried to jump off abruptly. According to Nicol, the security guard prevented her from getting on the bus, grabbed her arm and pushed her out, starting to beat her after she put up resistance. She says he grabbed her, hit her while on the floor, and punched her several times.

Her face was swollen, full of bloodstains, and her lips deformed. The medical report of the Hospital de Santo António, in Porto, says she had facial trauma.

Several witnesses who were at the scene reported to the newspapers, that the security guard assaulted Nicol with punches as she described. They confirmed that the PSP agents arrived while the security guard had his knees on Nicol, meaning they realized that there was an assault.

The Deontology Nucleus of the Command of the PSP of Porto opened a disciplinary process to the two agents who went to the place where Nicol Quinayas was being attacked by an employee of a security company 2045, on June 24.

There is a suspicion of a breach of duty of care on the grounds that the two police officers did not arrest the security guard in the act and did not ask the victim if she wanted to make a complaint.

The private security company 2045 revealed that it had initiated an internal investigation process, indicating that the security guard who allegedly assaulted the young woman was "no longer in the service of STCP". For its part, the Porto Council strongly condemned the aggression, calling it an "intolerable act of racist violence".

In 2018, complaints of racism and xenophobia have reached the highest number ever in Portugal, and this can lead to a growing number of individuals who feel 'marginalised' - becoming vulnerable to processes of radicalization.

LINKS for Portugal Case study:

<https://expresso.pt/sociedade/2018-07-05-Nicol-Quinayas-Nao-quer-o-que-ele-figue-sem-emprego-mas-quer-o-que-ele-nao-volte-a-exercer-funcoes-destas#gs.eFMcf4kL>

<https://www.publico.pt/2018/07/19/sociedade/noticia/policias-do-caso-nicol-quinayas-alvo-de-processo-disciplinar-1838380#gs.JwiemUUf>

<https://www.publico.pt/2018/06/27/sociedade/noticia/jovem-agredida-por-fiscal-posme-os-joelhos-em-cima-como-se-fosse-um-trofeu-1836108#gs.0Fw1gLyW>

<https://www.dn.pt/portugal/interior/preta-de-merda-queres-apanhar-um-autocarro-apanhas-no-teu-pais-9517487.html>

Case study from Ireland

The threat of violence in Northern Ireland and the border region of the Republic of Ireland due to Brexit

This story presents the danger of radicalisation among young people, north and south of the UK border on the island of Ireland. The time is February 2019 and the United Kingdom may be preparing to leave the European Union without securing a deal. This poses a threat that there will be a 'hard border' between the Republic of Ireland and the UK. At this time, young adults in the border region of Ireland are preparing for such an eventuality. They have heard the stories of violence from their parents; they think they understand the hardship of 'The Troubles' where casualties on both sides of the fight – Republican and Unionists – became a daily occurrence; a feature on the daily news broadcast that was so commonplace, listeners did not even pay attention to the rising death tolls.

What is different from the time of 'The Troubles' and now is the degree of separation young people feel from the causes that were fought for them, and the fact that they now have access to social media channels to plan, to engage in radical rhetoric, to foster hate for the 'other' side. While the violence of the past can never be justified, it was understood to be politically motivated – both sides were sure of what they were fighting to achieve and what their intended outcome was. In the new wave of violence that is threatened because of the UK's vote to 'Brexit', the young people are not organising for a cause or for something that is politically motivated – they are organising to participate in violence, for the sake of violence.

A young, 24 year old man called Joe Boylan lives in the border region of Ireland. His father and uncles were IRA-sympathisers, and were affiliates of an infamous IRA bomb maker, responsible for attacks in the UK during 'The Troubles'. Joe has grown up on the stories that were shared in these circles; and although his father and uncles have no appetite for returning to this time of violence, Joe feels that with the UK failing to negotiate a Brexit deal with the European Union and the potential for there to be a 'hard border' with the UK in Ireland, that this is his opportunity for supposed glory. This is his time to follow in the footsteps of his family members and other community leaders who went before him. One day, Joe turns on the news and learns that there has been a car bomb in Londonderry in Northern Ireland, and that the attack has been claimed by a group calling themselves the 'New IRA'. Joe treats this attack as a signal, that violence will surely follow Brexit, and he will be ready to join the fight.

Joe doesn't find much support for this type of violence among his peers. They are employed in the region and more worried about the economic impact of Brexit; but Joe is eager to find sympathisers and supporters, so he turns to social media. Through social media, he is linked with groups like '32 county Ireland' who believe that Brexit poses a credible opportunity for the 32 counties of Ireland to be united under a government in Dublin. Here he finds hundreds of online compatriots who willingly feed Joe's hunger for sectarian violence in the region, who support his ideas to attack border postings and who reinforce his beliefs that he is doing the right thing by preparing for violence after Brexit.

As Joe becomes self-radicalised through these online groups and through engaging in online chats with like-minded radicals, he admits to his father his true hatred for 'the other side'; proclaiming it in such a way that his father realises, his son hates 'them' more than he himself ever did. His father tries desperately to reason with his son, but it is too late. Joe has been radicalised and is waiting for his opportunity to take up arms.

Links for Irish Case Study:

<https://www.ft.com/content/25a0993e-1d91-11e9-b2f7-97e4dbd3580d>

<https://www.independent.co.uk/voices/brexit-good-friday-agreement-northern-ireland-troubles-violence-ira-border-a8297406.html>

<https://www.express.co.uk/news/uk/1080049/Brexit-news-northern-ireland-hard-border-eu-negotiation-IRA-republican>

Case study from Czech Republic

Toto je příběh Češky Markéty Všelichové, která aktuálně pobývá v tureckém vězení. K pobytu ve vězení byla odsouzena za údajné napomáhání terorizmu a spolupráci s bojovníky milic syrských Kurdů YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Její příběh vlastně začíná ve studentské lavici technické fakulty zemědělské univerzity. Tak jako všichni studenti i ona má své zájmy a témata, která ji zajímají. Tématem, o které se studentka Markéta Všelichová začala zajímat, byla situace v severní části Sýrie a zde probíhající konflikt. První informace získávala z televize a především z Internetu. S narůstajícím množstvím informací se vykrystalizovaly její velká sympatie s Kurdy. Říká, že je fascinována jejich vírou ve svobodu a demokracii. Rozhoduje se, že oblast navštíví, aby viděla, jak to vypadá doopravdy. Poté skutečně několikrát navštíví syrskou Rojavu, kde se osobně seznamuje s místním krajem i místními lidmi. Neskrývá své sympatie k místním lidem a oblasti Rojava. Své názory a sympatie publikuje na Internetu i v několika rozhovorech v českých médiích, pro které je její příběh nevšední a zajímavý. Protože chce být místním Kurdům v Rojavě užitečná, rozhodne se tam dovézt polní mobilní nemocnici. Zakládá finanční sbírku, která by to měla umožnit. Než se jí její plán podaří zrealizovat, je zadržena tureckou policií při přechodu z Turecka do Iráku v listopadu 2016. Při kontrole se u ní našly materiály (fotografie, zvukové soubory), které zmiňují kurdské milice YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Turecká prokuratura ji následně obvinila z příslušnosti k ozbrojené teroristické organizaci. Česka se brání u soudu s tím, že je humanitárními aktivistkou a že YPG nejsou teroristickou organizací s odůvodněním, že bojují proti radikálům z Islámského státu. Následně je odsouzena a, i přes snahu České republiky o jiné řešení, nastupuje pobyt v tureckém vězení. Byla odsouzena na 6 let a tři měsíce.

Z příběhu je patrné, že zprvu normálně žijící studentka nachází téma, které ji zajímá a věnuje mu stále více pozornosti. Média a internet jsou nejen zdrojem jejích informací, ale také zdrojem kontaktů na podobně smýšlející lidi i zdrojem inspirace k seberealizaci v této oblasti zájmu. Její názory i energie, kterou tomuto tématu věnuje, se postupně zhmotňují do výrazných změn v jejím reálném životě. Noví

přátelé, cesty do Sýrie i rozhovory v médiích jsou něčím, co její život postupně radikálně odlišuje od běžného života české studentky. Plány na finanční sbírku a instalaci polní nemocnice v severní části Sýrie už nemají s životem normální české studentky společného vůbec nic. Radikální názory i činy spějí nutně i k neobvyklému pokračování příběhu. V tomto případě příběh končí odsouzením a vězením v Turecku. Tomuto bohužel nezabránily ani názory a snahy rodičů, učitelů, přátel či odborníků na problematiku konfliktu v Sýrii.

Case study from Cyprus

Ποδοσφαιρικός Χουλιγκανισμός

Στην Κύπρο υπάρχει ένα ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο του «ποδοσφαιρικού χουλιγκανισμού» που συχνά διεξάγεται από τη νεολαία. Έχει την τάση να είναι πολιτικά καθοδηγημένη και έχει υπάρξει ως αιτία βίας και σοβαρών τραυματισμών μεταξύ των φιλάθλων του ποδοσφαίρου κατά τη διάρκεια αγώνων μεταξύ των αντίπαλων ομάδων τους.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2017, όταν κατά τη διάρκεια ενός αγώνα ανάμεσα στην ΑΕΛ (ομάδα αριστερού κόμματος) και του ΑΠΟΕΛ(ομάδα δεξιού κόμματος) ξέσπασε ένα σοβαρό επεισόδιο βίας με αποτέλεσμα ένα νεαρό αγόρι να τραυματιστεί σοβαρά κεφάλι. Έξι λεπτά πριν από το τέλος του πρώτου ημιχρόνου, οπαδοί του ΑΠΟΕΛ, έριξαν μια κροτίδα στο γήπεδο, προκαλώντας τραυματισμό του 14χρονου. Αυτό συνέβη αφού οι ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων είχαν έντονη διαφωνία.

Το παιχνίδι διακόπηκε για περίοδο 15 λεπτών και, όταν ξανάρχισε, διακόπηκε λόγω της ρίψης επικίνδυνων αντικειμένων από τους οπαδούς της αντίπαλης ομάδας ΑΕΛ.

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου διαλειμματος, ένας αριθμός υποστηρικτών των δύο ομάδων μπήκαν στο γήπεδο και συγκρούστηκαν με βία. Κατά τη διάρκεια αυτής της σύγκρουσης ένα 17χρονο αγόρι συνελήφθη για βίαιη επίθεση σε άλλους και για μαχαιροφορία.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων, τραυματίστηκαν τρία αστυνομικά οχήματα και τέσσερα ιδιωτικά οχήματα, καθώς και παράθυρα καταστήματος.

Football and extremism

In Cyprus there is a widespread phenomenon of 'football hooliganism' which is often conducted by youth. It tends to be politically-driven and has been the cause of violence and severe injuries between football fans during the games of their opposing teams.

A recent example took place in December 2017 when during a match between 'AEL' (a left-wing supporting team) and APOEL (a right-wing supporting team) there was an outbreak of violence with the result of a young 'ball boy' suffering severe head traumatic injury. Six minutes before the end of the first half, a team of APOEL fans, threw a firecracker onto the pitch, causing a 14-year-old ball boy to be injured. This happened after the players of the two teams had an intense disagreement on the pitch.

The game was interrupted for a period of 15 minutes, and when it was restarted, it was interrupted again, due to dangerous objects being thrown by fans from the opposing team: AEL.

During the second break, a number of supporters of the two teams invaded the pitch and there were violent clashes. A 17-year-old boy was arrested for carrying a knife and for violently assaulting others.

During this episode, three police vehicles and four private vehicles were damaged, and a shop window was smashed.

Links:

<https://www.cnn.gr/news/sports/story/109285/kypros-thlivera-epeisodia-sto-tsireio-vid>

<http://www.sigmalive.com/news/local/475896/i-riza-tou-xouligkanismou-oi-ultras-kai-to-russia-2018>

<https://www.sport24.gr/football/Cyprus/mpalaki-oi-eythunes-apo-ael-kai-apoel.4983487.html>

Case study from Finland

Sisäministeriön katsaus väkivaltaisen radikalisoitumisen tilanteesta Suomessa

”Suomessa arjen turvallisuuteen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin näkökulmasta vaikuttavat eniten väkivaltaiseen äärioikeistoon liittyvät henkilöt, jotka käyttävät väkivaltaa vastustajikseen kokemiaan henkilöitä kohtaan. Yleisimmin suomalainen äärioikeistolainen liikehdintä on edelleen rassistien skinheadryhmien toimintaa. Näiden toiminta perustuu paikallisiin kerhoihin, ja se on valtaosaltaan spontaania katuväkivaltaa. Näkyvin äärioikeistolainen toimija on kansallissosialistinen Pohjoismainen Vastarintaliike (PVL), jonka nimi oli aiemmin Suomen Vastarintaliike. Sen toimintaan on vaikuttanut Poliisihallituksen maaliskuussa 2017 nostama kanne järjestön lakkauttamiseksi... Poliisin rikosilmoitusjärjestelmästä tunnistettiin vuonna 2017 hieman alle 100 rikosta, joiden epäiltiin liittyvän väkivaltaiseen ekstremismiin, joista yli puolet liittyi väkivaltaiseen äärioikeistoon.”

Lähde: Sisäministeriön julkaisu 13/2018

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/160777/SM_13_2018.pdf?sequence=4&isAllowed=y

Seuraavana Ylen lehtijuttu Suomen vastarintaliikkeen perustajasta Henrik Holapasta ja hänen tarinastaan.

 Natsijohtaja, jonka usko loppui

Esa Henrik Holappa on pyhittänyt lähes puolet elämästään kansallissosialismille. Nyt hän on luopunut aatteestaan ja katu vuosia, jolloin hän saarnasi vihan ja väkivallan puolesta. Holappa haluaa nyt tehdä menneisyytensä kanssa julkisen pesäeron huolimatta vaaroista, joita se tuo mukanaan.

Nuoren miehen tie kulki lapsuuden ajan sotilasinnostuksesta Suomen kovapintaisimpien uusnatsien ja uusfasistien keulakuvaksi Suomen Vastarintaliikkeessä. Hänen elämässään oli kyse taistelusta, liikkeestä ja kansallissosialismista. Vaan vuosi vuodelta kaikki alkoi tuntua yhä vähemmän oikealta.

”Aloin kysyä halusinko todellakin kasvattaa lapseni osaksi tätä liikettä. Halusinko minä, että he eläisivät yhtä suljettua elämää kuin minä ja että he näkisivät kaikkialla vihollisia. Ajattelin omaa aikaani natsiliikkeessä ja tajusin äkkiä, että minun touhuni olivat olleet täysin päättömiä. Kun vuonna 2007 jouduin poliisikuulusteluun, minulle vakuutettiin, että kansallissosialismi on historiaa. Minun olisi tuolloin pitänyt tajuta, että he olivat oikeassa – tapahtunut mikä tapahtunut”, Holappa kertoo Ylelle ainutlaatuisessa haastattelussa.

Holappa kuvaa raskaaksi prosessia, joka päättyi hänen eroamiseensa liikkeestä.

”Elin vuosikausia kansallissosialismin oppien mukaisesti. Seurustelin liikkeelle ja kansallissosialismille vihkiytyneiden henkilöiden kanssa. Minä olin ihan samanlainen. Siksi minun on nyt pakko määritellä

kaikki uudelleen ja oppia tuntemaan itseni uudelleen. Kuka minä oikeastaan olen? Kun päätin jättää natsismin, ei elämässäni ollut paljoa jäljellä. Minun oli pakko aloittaa kaikki alusta.”

Holappa sanoo, että hän yrittää ymmärtää missä kohtaa ja mitkä asiat menivät pieleen ja milloin hänen innostuksessaan historiaa kohtaan pimeä puoli pääsi vallalle.

Esa Henrik Holappaa kiinnosti lapsuudesta asti kaikki, millä oli tekemistä armeijan kanssa. Teinivuosina kiinnostus suuntautui Natsi-Saksan historiaa kohtaan. Häntä innostivat Kolmannen valtakunnan militarismi ja tiukka kuri. Holappa sanoo, että hänen natsimainen maailmankuvansa alkoi muodostua 13–14 ikävuosien kieppeillä.

HH = Heil Hitler tai Henrik Holappa

Vuonna 2000 Holappa kirjoitti antisemitistiselle Huhtikuun ryhmälle muutamia tekstejä Waffen-SS:ssä toimineista vapaaehtoisista suomalaisista. Hän oli tuolloin 15-vuotias. Hän ei ollut kuitenkaan valmis liputtamaan avoimesti natsismin puolesta eikä siksi käyttämään omaa nimeään. Hän ryhtyi eräänlaisena pseudonyyminä kirjoittamaan toisella erisnimellä eli Henrikillä. Sitä paitsi Henrik Holappa toimi hänen mukaansa paremmin kansainvälisissä kuvioissa. Natsien keskuudessa HH on usein käytetty lyhenne, jolla tarkoitetaan ”Heil Hitler”. Siitä lähtien nimi on seurannut häntä ja koko natsikautensa ajan Esa Holappa tunnettiin Henrik Holappana.

Vuosina 2001–2002 Holappa kuului Oulussa paikalliseen skinhead-jengiin ja tutustui useisiin skiniliikkeen johtajiin. Hän kuitenkin pettyi, koska nämä eivät olleet erityisen kiinnostuneita ideologisista teemoista. Skinien uusnatsismi keskittyi ennen muuta viinan juontiin, musiikin kuunteluun ja maahanmuuttajien kanssa tappelemiseen. Se ei kuitenkaan Holapalle riittänyt.

Hän sai tarpeekseen kun ajautui riitoihin jengin muiden jäsenten kanssa. Hän ripusti pilottipusakan naulaan ja heitti maihinnousukengät jaloistaan. Holapan mielestä Suomessa ei ollut uskottavia kansallissosialisteja. Hän suuntasi katseensa ulkomaille ja skinhead-kavereitaan huomattavasti vaarallisempiin henkilöihin.

Kirjeenvaihtokurssi natsismin saloihin

Hänen ensimmäiset kontaktinsa maailmaan, josta tulisi hänen huomattava henkilökohtainen verkostonsa äärioikeistolaisissa järjestöissä, löytyivät Britanniasta. Niiden kautta hän sai yhteyden paljon vanhempaan mieheen, rankkoja rikoksia tehneeseen yhdysvaltalaiseen natsiin **Richard Scutariin**. Scutari oli The Order -nimisen järjestön jäsen. Hänet oli tuomittu 60 vuoden vankeusrangaistukseen useista rajuista rikoksista, joissa oli ollut poliittinen motiivi. Vuonna 2002 Holappa kirjoitti Scutarille ensimmäisen kirjeensä.

”Hänen taustansa oli sotilaallisissa erikoisjoukoissa. Se minua varmaankin innosti eniten. Halusin myös tuntea ihan oikean natsin. Hänellä oli vaikuttava elämänkerta ja hän tuntui olevan tosissaan. Halusin oppia tuntemaan juuri sellaisia ihmisiä.”

”Aluksi kyselin hänen elämästään ja armeijapalveluksestaan. Vähitellen kirjeenvaihtomme muuttui henkilökohtaisemmaksi ja ideologisemmaksi. Emme koskaan kirjoittaneet mitään väkivallasta.

Silloinhan kirjeet eivät olisi menneet perille”, Holappa kertoo suhteesta, josta tuli hänen kirjekurssinsa kansallissosialistiseen ideologiaan.

Kirjeenvaihtoa kesti vuoteen 2014 asti, jolloin Holapan usko alkoi tosissaan hiipua. Hän ei enää vastannut Yhdysvalloista tulleisiin kirjeisiin.

Holappa kirjoitteli myös muun muassa Ku Klux Klanin johtajalle **David Dukelle**, saksalaiselle poliisimurhaajalle **Kay Diesnerille** ja norjalaiselle skinille **Ole Nicolai Kvislerille**, joka sai vankilatuomion rasistisin motiivein suoritetusta murhasta. Holapalla oli suhteet myös yhdysvaltalaisiin rasistisiin jengeihin kuten Aryan Brotherhood ja Aryan Nations.

Natsifoorumien aktiivi

Helmikuussa 2004 perustettiin verkkoon suomalainen natsifoorumi Kansallissosialismi.com. Henrik Holappa oli sen aktiivisimpia kirjoittajia. Hän kertoo itse, että hänen tekstinsä käsittelivät ennen muuta sotilaita ja suomalaisia SS-miehiä, mutta nyttemmin lakkautettu sivusto sisälsi myös rasistisia, juutalaisvastaisia ja joukkotuhon kieltäviä artikkeleita. Verkkosivuston kautta Holappa tutustui samanmielisiin kotikaupungissaan Oulussa. He kohtasivat ja ryhtyivät vähitellen tapaillemaan säännöllisesti keskenään.

”Meitä oli kahdeksan henkilöä, joimme kahvia ja keskustelimme. Analysoimme maailman politiikkaa ja erilaisia mahdollisia vaihtoehtoja. Alkoholia ei näissä tapaamisissa nautittu. Tämä tuntui huomattavasti hauskemmalta kuin skinien seurassa. Nuo ihmiset olivat älykkäitä ja monilla heistä oli korkeakoulututkinto. Ja he ajattelivat samoin kuin minä.”

Perussuomalaisten jäsenenä

Ryhmä aloitti poliittisen aktivisminsa vierailulla Perussuomalaisissa vuosina 2005–2006. Holappa valittiin puolueen piirijärjestön hallituksen varajäseneksi, mutta hän sanoo, ettei ollut koskaan mikään aktiivi perussuomalainen.

”Jaoin joitain vaaliesitteitä ja kävin parissa kokouksessa. En kuitenkaan koskaan löytänyt paikkaani puolueessa. Olin tuolloin 20 ja kaikki muut olivat vanhempia. Toisaalta minusta puolueen linja oli aivan liian pehmeä. Minut vaiennettiin, jos yritin puhua monikulttuurisuuden vaaroista. Siksi koko ryhmämme erosi puolueesta”, Holappa kertoo.

Oma järjestö

Perussuomalaisista lähdön jälkeen heräsi ajatus perustaa oma järjestö. Holappa ja toinen kansallissosialismi-foorumille kirjoittanut henkilö, **Mikko***, keskustelivat oman järjestön ideologisesta pohjasta ja siitä kuka halusi lopulta lähteä mukaan.

Samoihin aikoihin Holappa sai Richard Scutarilta kirjeen, jossa tämä kehotti ottamaan yhteyttä Scutarin toiseen kirjeenvaihtokaveriin. Mies oli ruotsalainen ja kuului Ruotsin Vastarintaliikkeen järjestöön. Holappa ryhtyi kirjeenvaihtoon ruotsalaisten natsien kanssa.

Holappa aloitti kontaktit ruotsalaisiin, mutta kun Suomen Vastarintaliike perustettiin, hän oli itse Yhdysvalloissa, jossa hän toimi ja asui yhdysvaltalaisen uusnatsien ja rasistien luona.

Ennen Yhdysvaltain matkaansa heinäkuussa 2008 Holappa ja Mikko tapasivat. Mikko oli muuttanut Oulusta Helsinkiin. He sopivat, että Mikko jatkaisi yhteydenpitoa ruotsalaisiin natseihin. Myöhemmin samana vuonna tuli päätös Ruotsista: suomalaiset saivat luvan perustaa oman vastarintaliikkeen. Holappa valittiin viralliseksi johtajaksi ja keulakuvaksi, vaikka hän oli tuolloin ulkomailla.

Kun Holappa kesällä 2009 palasi Suomeen oli Vastarintaliike jo levittäytynyt monille seuduille. Siihen oli liittynyt äärioikeistolaisia kaveriporukoita ja nämä olivat saaneet järjestössä valtaa. Holapalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin luopua ajatuksesta, että hänestä olisi tullut liikkeen todellinen johtaja.

”Olin täysin tuntematon useimmille jäsenille, jotka olivat tunteneet toisensa vuosien ajan. He suhtautuivat minuun epäillen. Ei ollut mahdollista tulla ulkopuolelta ja yrittää olla auktoriteetti. Sitä paitsi asuin Oulussa ja saatoin osallistua harvoin eteläisessä Suomessa pidettyihin kokouksiin, joissa päätökset tehtiin. Totta kai minulla oli asioihin vaikutusta, mutta jos etelän johtajat olivat jotain keskenään päättäneet, noudatettiin sitä linjaa”, Holappa sanoo.

Holapan piti siten yrittää löytää oma roolinsa johtajana ilman valtaa. Hän edusti Suomen osastoa yhteydenpidossa Ruotsin Vastarintaliikkeen kanssa, mutta kotimaassa johtivat toimintaa muut henkilöt.

”Minulla ei ollut täällä paljoakaan tekemistä, joitakin puheluita, sähköposteja silloin tällöin ja verkkosivuston ylläpitoa. Pari kertaa reissu kuukausikokouksiin Helsinkiin tai Turkuun. Minun ei tarvinnut omistaa montakaan tuntia päivässä Vastarintaliikkeelle.”

”Alkuaikoina liike etsi suuntaansa ja olimme harvoin yhtä mieltä asioista. Etelän aktivistiryhmät halusivat, että olisin ollut aktiivisempi ja vahvempi johtaja. He eivät koskaan ymmärtäneet minun kirjallista kiinnostustani, he eivät olleet kiinnostuneita historiallisesta analyysistä tai ideologisesta keskustelusta. He halusivat enemmänkin urheilullista aktivismia ja jännittävien asioiden tekemistä. Olin liian teoreettinen ja ikävyyttävä”, Holappa kertoo.

Johtaja liikkeellä

Holapan ensimmäinen vuosi Vastarintaliikkeen muodollisena johtajana oli kiertolaisen elämää. Suomessa hänellä ei ollut asioihin juuri sanomista eikä paljoa tekemistäkään. Siksi hän matkusti edestakaisin Suomen, Ruotsin, Saksan, Itävallan, Ranskan ja Espanjan väliä. Kussakin maassa löytyi samanmielisiä, joiden kanssa olla tekemisissä ja joiden luona asua.

Ruotsin-reissuilla hän tapasi naisen, joka alkoi odottaa hänelle lasta vuonna 2011. Se teki lopun kiertolaisuudesta ja toukokuussa 2011 Holappa asettui asumaan Taalainmaalle. Suomen Vastarintaliikkeen keulakuva etääntyi näin yhä kauemmaksi järjestöstään. Yhteydenpito Suomeen tapahtui pääasiallisesti sähköpostin ja skype:n avulla. Hän matkusti Suomeen vain aktivistipäiville ja suurempiin tilaisuuksiin. Holapalla oli siten vain satunnaisia kontakteja henkilöihin, jotka käytännössä johtivat liikettä.

Suuri epäily

Tätä kesti vajaan vuoden. Syksyllä 2012 Holappa ilmoitti ilman ennakkovaroitusta, että eroaa SVL:n johtajuudesta. Hän oli turhaan yrittänyt löytää paikkaansa liikkeessä. Toverit tuntuivat yhä vieraammilta. Suomalaiset pitivät hänet loitolla eikä hän tuntenut yhteenkuuluvuutta ruotsalaisten kanssa. Holappa halusi tehdä enemmän liikkeen eteen, mutta koki, että muut painoivat alas henkilöt, jotka yrittivät kohota liikkeessä. Hän oli liikkeen johtaja mikä tarkoitti sitä, että kaikki mikä tehtiin SVL:n nimissä tehtiin myös hänen nimissään – vaikka hänellä ei ollutkaan mahdollisuutta vaikuttaa asioihin.

”Olin puhunut luopumisesta päiväkausia kumppanini kanssa ja eräänä aamuna päätin erota. Minähän olin kotoisin Oulusta eikä minulla ollut mitään suurempaa tekemistä etelän johtajien kanssa. Siksi en edes ajatellut, että olisin kääntynyt heidän puoleensa. Lähetin sähköpostia ainoalle hyvin tuntemalleni aktivistille, **Juuso Tahvanaiselle** Ouluun. Kysyin häneltä oliko hän kiinnostunut SVL:n johtamisesta. Viidessä minuutissa sain myöntävän vastauksen ja asia oli sillä selvä”, Holappa muistelee.

Holapan mukaan hänen valintaansa ei koskaan kyseenalaistettu eikä kukaan Suomesta ottanut häneen yhteyttä. Kaikki oli hyvin niin kauan kun hän ei kokonaan luopunut natsi-ideologiasta ja liikkeestä. Kun johtajan vaihdos julkistettiin, Holappa antoi ymmärtää, että hän toimisi edelleen pohjoismaisessa katto-organisaatiossa (NMR). Tämä ei kuitenkaan vastannut todellisuutta – kuten ei moni muukaan asia Vastarintaliikkeessä.

”Pidin yhteyttä **Klas Lundiin** ja muuhun johtoon, mutta minulla ei ollut mitään varsinaista tehtävää tai asemaa liikkeessä. Olihan paljon suunnitelmia kuten, että minusta piti tulla verkkosivustomme englanninkielisen version päätoimittaja ja että kirjoittaisin järjestön Polaris-lehteen, mutta kaikki suunnitelmat kuivuivat kasaan”, Holappa kertoo.

Pohjoismaisella Vastarintaliikkeellä ei ole englanninkielisiä verkkosivuja, vain lyhyt esittely järjestöstä. Jäsenlehti Polaris on lakkautettu ja Holappa ehti kirjoittaa siihen vain pari juttua.

”Aloin ensi kertaa nähdä liikkeen hyvin pienen piirin muodostamana lahkona. Silloin en vielä ollut valmis jättämään liikettä. Ajattelin, että ehkä kykenisin muuttamaan liikettä sisältäpäin. Aina löytyi jokin ”ehkä”, joka piti minut mukana.”

Holapan tie ulos natsismista – johon hän ei enää täydellä sydämellä uskonut – oli alkanut. Hän osallistui yhä harvemmin tapaamisiin tai muihin toimiin.

Käännekohta kesällä 2014

Kesällä 2014 Holappa oli valmis myöntämään itselleen, että voisi jättää natsismin ja Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen. Hän ei kuitenkaan kertonut sitä julkisesti, koska se saattoi olla vaarallista. Hänen mukaansa Vastarintaliike piti häntä petturina jo siksi, että hän oli niin passiivinen ja että hän piti yhteyttä henkilöihin, jotka olivat aiemmin lähteneet pohjoismaisesta liikkeestä. Oli turvallisempaa antaa ymmärtää, että hän edelleen tavalla tai toisella oli mukana liikkeen toiminnassa – vaikkakin teki erittäin vähän ja seurusteli väärin ihmisten kanssa.

Ei yhteyksiä Pohjolaan

Holapalla ei ole enää minkäänlaisia yhteyksiä vastarintaliikkeisiin muissa Pohjoismaissa. Yhteydet entisiin tovereihin Suomen Vastarintaliikkeessä rajoittuvat satunnaisiin skype -kontakteihin, jos he sattuvat olemaan linjoilla samaan aikaan.

”He kysyvät miten voin ja mitä puuhailen. Luulisin, että ruotsalaiset ovat pyytäneet heitä selvittämään mitä Holappa touhuaa. Ruotsalaiset eivät ole olleet suorassa yhteydessä minuun sitten vuoden 2014. Tuona kesänä kumppanini sai useita puheluita, joissa kerrottiin, että minun olisi pitänyt olla kummallisissa paikoissa outoihin aikoihin. He olivat hyvin uteliaita siitä mitä olin tekemässä. Saman vuoden syksyllä Pohjoismaiden Vastarintaliikkeen parlamentaarisen haaran johtaja **Pär Öberg** matkusti Suomeen puhuakseen minulle ”järkeä”. Hän oli hyvin ärtynyt, koska en tullut paikalle kun hän kutsui. Hänen viestinsä oli, että minun oli tultava kun kutsu käy – sama missä olin tai mitä olin tekemässä. Sitteen hän ilmoitti, että hän ottaa minuun yhteyttä ja että puhumme silloin asiat halki. Tuota puhelua ei ole koskaan tullut”, Holappa sanoo.

Rajan yli

Holappa on nyt entisten tovereidensa silmissä kaksinkertainen petturi, kun hän kertoo avoimesti erostaan ja todellisuudesta Vastarintaliikkeen julkisivun takana. Hän on sekä jättänyt liikkeen ja natsismin että kertoo nyt liikkeen sisäisistä olosuhteista ”vihollismedialle”. Tämä on äärimmäinen majesteettirikos Pohjoismaisessa Vastarintaliikkeessä ja se saattaa olla vaarallista.

”Olen tietoinen vaarasta. Jos kimppuuni hyökätään, sitä tuskin tekee kukaan johtajista tai varsinaisista jäsenistä. Sellaiseen saattaa ryhtyä jokin nuorempi jäsen, joka haluaa luoda itselleen jonkinlaista mainetta”, Holappa arvioi.

Vaarasta huolimatta Holappa sanoo, ettei anna pelon ottaa valtaa. Hän haluaa muuttaa elämäänsä ja silloin täytyy selvitä teoistaan. ”Mutta totta kai otan turvallisuuteni tosissani.”

Missä nyt mennään?

Holappa on ollut omistautunut, militantti kansallissosialisti puolet elämästään. Hän on päättänyt luopua vihan ideologiasta valitsematta mitään tilalle.

”Minun ei tarvitse vielä määritellä itseäni poliittisesti. Nyt haluan olla mieluiten epäpoliittinen henkilö.”

Holappa kuvaa olevansa siirtymävaiheessa. Tärkeintä on päästä eroon äärimmäisyysajattelusta. Se prosessi on hyvässä vauhdissa, mutta ei vielä loppuun viety.

”Se ei ole helppoa. Olin 13–14-vuotias kun kiinnostuin kansallissosialismista. Mitä enemmän luin sitä enemmän löytyi ”totuuksia”. Ne vahvistivat sen mihin uskoin. Omaksuin natsismin täydestä sydäimestäni. Seurustelin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka olivat vihkineet koko elämänsä natsismille, minä kuuntelin heitä ja elin heidän oppiensä mukaan. Minusta tuli heidän kaltaisensa. Nyt minun on määriteltävä elämäni uudelleen ja opittava tuntemaan itseni uudella tavalla. Kuka ja

mikä minä olen? Elämässäni ei ollut paljoa jäljellä kun luovuin natsismista. Minun on aloitettava aivan alusta”, Holappa sanoo.

”Minun pitää olla rehellinen itseäni kohtaan. Minun pitää myöntää missä olen ollut ja mitä olen tehnyt. Minun on myös ymmärrettävä missä meni pieleen. En halua enää olla osa tuota liikettä enkä halua rakentaa kansallissosialistista valtiota. Minun on läpikäytävä kaikki tapahtunut pala palalta ja yritettävä analysoida sitä.”

Holappa sanoo, että hän yrittää nyt hyvittää natsivuotensa ja korjata tekemiään virheitä. Hän on kirjoittanut kirjan elämästään ja kirjoitusprosessin aikana joutunut katsomaan rehellisesti elettyä elämää. Se on nostanut esiin tunnontuskia.

”Olisi ollut paljon parempiakin tapoja viettää nuoruusvuosiaan kuin perustaa natsiliike ja yrittää ystäväystyä väkivaltaisten uusnatsien kanssa. En kuitenkaan voi muuttaa menneisyyttäni. Voin ainoastaan rakentaa tulevaisuuttani – ja se alkaa nyt.”

Tuntee vastuunsa

Holappa kertoo tuntevansa edelleen vastuuta, kun kuulee tai lukee siitä mitä Vastarintaliike on tehnyt. Hän ajattelee menneisyyttä ja liikettä joka ikinen päivä. Kuusitoista vuotta on pitkä aika eikä se häivy vain olkapäitä kohauttamalla ja elämällä eteenpäin. Holappa kuitenkin toivoo, että pimeyden jälkeen sarastaa valo. Kaikista vaikeuksista ja riskeistä huolimatta hän on nyt jättänyt uusnatsistisen liikkeen.

”Kymmenen vuoden kuluttua toivon voivani sanoa, että nyt tekemäni päätös oli oikea. Toivon, että olen voinut korjata tekemäni virheet ja mennyt elämässäni eteenpäin. On vaikeaa ennakoida tämän enempää. Juuri nyt tuntuu siltä, että minun pitää vain ottaa päivä kerrallaan”, lopettaa Holappa.

**) Koska emme ole tavoittaneet Mikkoa haastattelua varten, eikä hän ole esiintynyt julkisesti SVL-jäsenenä, emme julkaise hänen sukunimeään.*

Tämä projekti on toteutettu yhteistyössä norjalaisen [Hate Speech Internationalin](#) kanssa.

Lähde: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/05/15/natsijohtaja-jonka-usko-loppui>

Case study from Croatia

Politička radikalizacija mladih u Hrvatskoj

U Hrvatskoj, osobito na područjima zahvaćenima ratom 90-tih godina postoji val radikalizacije i nacionalizma koja osobito negativno utječe na mlade s obzirom na njihove osjetljive i povodljive godine.

Zabrinjavajuća je informacija da više od jedne trećine anketiranih srednjoškolaca prema istraživanju nevladine organizacije GONG ima visok stupanj ekskluzivističkog nacionalizma i skloni su određenim skupinama uskratiti jednak status državljanstva na temelju kulturalnih kriterija. Četrdeset posto vjeruje da bi etnički Hrvati trebali imati više prava u Hrvatskoj nego pripadnici drugih etničkih skupina, isti broj izražava negativne stavove prema nevladinim organizacijama i njihovu ulogu u društvu. Polovica njih izrazila je homofobne stavove i podijelila se u svojoj procjeni fašističke prirode NDH. Maloljetnici (od 14 do 18 godina) i mlađi odrasli (od 18 do 21 godine) posebno su podložni žalbama radikalne desnice, a neki od njih su se pridružili i skinheads pokretu okupljenom oko web foruma Stormfront Hrvatska.

Očigledno je da postoje razne skupine koje se služe plasiranjem laži, širenjem pesimizma, preuveličavanja, konstantnim naglašavanjima nacionalnih različitosti koje žele da pridobiju određene grupe ljudi na svoju stranu kako bi se izazivali nemiri i netrpeljivost zbog njihovih viših ciljeva. Najopasnije je kada su takvi ljudi zaposleni na javnim mjestima, političari, gradonačelnici, predvodnici raznih braniteljskih skupina i slično.

Kakvo je stanje u Hrvatskoj vrlo je dobro opisao političar Igor Koloman “ Svako malo na nekom javnom okupljanju u RH dižu se desnice, mi smo okruženi retorikom mržnje, netrpeljivosti, na temelju razlika među nama bilo koje vrste. Mrzimo se i tako se i ponašamo, tako i govorimo, to je problem koji mi imamo u ovoj zemlji. Svastika na nogometnom stadionu u Splitu je posljedica tog problema. I da ne bi bilo zabune, ustaško U, 'Za dom spremni' i kukasti križ su isto, među njima nema razlike, nema relativizacije zločina i onoga što ti znakovi predstavljaju, to je potpuno isto. Ono što dodatno zabrinjava je da nam se takve stvari događaju često i u velikoj mjeri tamo gdje se okupljaju mladi ljudi, na sportskim događajima, ne nekim koncertima, na nekim vrstama javnih okupljanja. To znači da imamo dodatno duboki problem i kao društvo smo svi zakazali. „

Ponukani upravo navedenim motivima i tipovima radikalizacije prenosimo priču koja se odvila u gradu Vukovaru. Vukovar je najistočniji grad Hrvatske koji je u Domovinskom ratu pretrpio najveća razaranja. Na pograničnom je području gdje pored ostalih nacionalnosti ima i Srba. To je posebno osjetljivo područje gdje je rezultat govora mržnje ili radikalizacije vrlo brzo vidljiv na ulicama. Tu se nastoji izmiriti hrvatsko i srpsko stanovništvo već 20 godina, ali postoje sa obje strana grupe u medijima, na internet portalima, braniteljske grupe, političari koji pokušavaju indoktrinirati ljude posebno mlade. Sukob dvije grupe srednjoškolaca zbog različite nacionalnosti izbio je u gradu nakon što su se na društvenim mrežama i raznim portalima proširile vijesti na govor gradonačelnika koji je prozvao učenike srednje škole u Vukovaru koji pohađaju nastavu na srpskom jeziku jer na nogometnoj utakmici finala Kupa Vukovara, odigranoj prošle godine, nisu ustali dok je bila intonirana hrvatska himna. Hrvatska skupina dječaka prišla je dječaku koji pohađa nastavu na srpskom jeziku i

započela s navijačkim i nogometnim provokacijama, nakon kojih su ga lakše fizički ozlijedili. Dakle oni su bili radikalizirani i pod utjecajem govora mržnje.

Postavlja se pitanje kome je u cilju da mladi postaju netolerantni i isključivi prema manjinama i drušćijima od sebe, tko mlade radikalizira u ovom smijeru, tko želi da se stvori nacija koja ne trpi i mrzi različito?

Otežavajuća okolnost za mlade su teške socijalne okolnosti u cijeloj zemlji, a posebno na područjima koja su udaljena od glavnog grada. Socijalne prilike u drušćtu određuju umjerenost ili radikalizam. Danas se mladi u Europi dijele na one koji su dobili šansu, znači posao, karijeru i neki oblik stabilnosti te one druge. Oni koji to nemaju, a to je 40 do 50 posto ljudi u sredozemnoj Europi, koji nemaju što izgubiti ti su najčešće radikalni.

<https://vijesti.rtl.hr/novosti/hrvatska/2999101/neslavno-izvjesce-ek-hrvati-velicaju-ustastvo-jaca-nacionalizam-i-mrznja-prema-srbima-romima-i-lgbt-osobama/>

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a187509/Najvise-govora-mrznje-na-portalu-Dnevno.hr.html>

<https://www.24sata.hr/news/policija-dovrsila-istragu-nasilje-u-vukovaru-bio-sukob-navijaca-609799>

<https://hrvatskabraniteljskapuckastranka.weebly.com/blog/penavagovor-vukovarskog-gradonacelnika-ivana-penave-na-mirnom-prosvjedu-u-vukovaru>

Case Study from Croatia - in English

Intolerance between minors

A high-school student and his friends were attacked at a train station. The attacker and his five friends, all minors, approached and asked him if he was a fan of the Dinamo football club, to which he replied in the negative. The attacker was Croatian and a fan of Dinamo (a Croatian football club), while the victim was Serbian and a Red Star fan (a Serbian football club). One of the Dinamo fans pushed the Red Star fan, breaking the bench he was sitting on in the process, and kicked him while he was on the ground. *In addition to the police and parents, the school principal and the teachers were informed of the case. The Principal answered that they are all familiar with earlier fights between those students. Also that although he was not obliged to do so, he had talked to both students in a desire to prevent future conflicts and stop the spread of intolerance but they don't have adequate measures to prevent possible future conflicts.*

The incident occurred in one of the Croatian cities that was most affected during the Croatian War of Independence and is the closest to the Croatian-Serbian border. *Although people of both nationalities have tried to establish peaceful coexistence in the post-war period, incidents such as this one still occur, indicating that the topic of nationality is still a sensitive one, especially when the media, politicians and war veterans continue alienating members of national minorities.*

Case study from Spain

Un grupo de jóvenes radicales atacan la Mezquita Mayor del Albayzín, Granada.

La radicalización se puede desarrollar en muchos ámbitos. En España, sobre todo en los últimos tiempos con el yihadismo y el creciente nacionalismo debido al problema catalán, se ha incrementado un radicalismo determinado: el fascismo o ultraderecha. De igual manera que ha estado sucediendo en el resto de Europa con el ascenso de partidos políticos de ultra derecha en países de toda Europa, en España ciertos grupos radicales -jóvenes guiados generalmente por una ignorancia o falta de criterio- se valen del discurso de odio para atacar o llevar a cabo acciones (violentas) islamófobas y xenófobas. El mal tratamiento del terrorismo o la radicalización (religiosa en este caso) genera odio y xenofobia que incrementa, así mismo, más radicalización (ideológica o política).

Un ejemplo claro lo encontramos en agosto de 2017. Un grupo de doce jóvenes radicales atacaron la Mezquita Mayor de Granada situada en el barrio del Albayzín. Estos jóvenes pertenecían a la facción de extrema derecha del colectivo denominado como Hogar Social, que ya ha presentado más acciones violentas xenófobas, racistas, homófobas... sobre todo en Madrid y Granada. Bajo un tinte de patriotismo y de defender a España, sus bases parten del rechazo a lo extranjero, entre otras cosas.

Se colocaron delante de la mezquita por la noche con pancartas y gritos para asustar a los musulmanes que había dentro. Con la intención de que salieran, desataron una situación de miedo y pánico entre los vecinos lanzando bengalas al interior de la mezquita al mismo tiempo que gritaban proclamas como "terroristas", "os financia Daesh" o "fuera de Europa". Estas acciones se llevaron a cabo a pesar de que el imán de la mezquita se declarara en contra de los atentados acaecidos en Barcelona y Cambrills y de que Granada sea una de las ciudades más conocidas por su cultura intercultural (y todo el legado musulmán).

Una vez llegó la policía (avisados por los vecinos), los jóvenes se dispersaron por las callejuelas del Albayzín y fue imposible su identificación. Sin embargo, se informó a los responsables de la mezquita la posibilidad de denunciar por delito de odio. Varias organizaciones, como el partido político Vamos Granada o la plataforma pro derechos humanos Granada Abierta, han denunciado estas acciones y exigen que el colectivo sea ilegalizado.

Otras ciudades como Sevilla también han sufrido, en sus mezquitas, actos de violencia por personas no identificadas que pintan en sus paredes "¡Asesinos, lo vais a pagar!" o "Stop al islam".

Por ello es importante adquirir un pensamiento crítico que sepa distinguir términos, corregir estereotipos y prejuicios, y aprender la tolerancia y el respeto.

Enlaces a las noticias:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Case Study from Spain - in English

A group of young radicals attack the Great Mosque of Albayzín, Granada.

Radicalisation can be developed in many areas. In Spain, especially in recent times with jihadism and growing nationalism due to the Catalan problem, a certain radicalism has increased: fascism or extreme right wing. Just as has been happening in the rest of Europe with the rise of extreme right wing political parties, in Spain certain radical groups – young people generally guided by ignorance or lack of judgement– use hate speech to attack or carry out (violent) Islamophobic and xenophobic actions. The bad treatment of terrorism or religious radicalisation generates hatred and xenophobia that serves to increase the spread of ideological or political radicalisation.

We find a clear example in August 2017. A group of twelve young radicals attacked the Great Mosque of Granada located in the Albayzín neighbourhood. These young people belonged to the far-right wing faction of the collective called *Hogar Social* ('social home'), which has already been responsible for violent xenophobic, racist or homophobic actions, especially in Madrid and Granada. Under a tinge of patriotism and defending Spain, it is based on the rejection of the foreign, among other things.

They stood in front of the mosque at night with placards and shouts to scare those Muslims inside. With the intention of driving people out of the mosque, they unleashed a situation of fear and panic. They threw flares into the mosque at the same time as shouting proclamations such as "terrorists", "you finance Daesh" or "leave Europe". These actions were carried out despite the fact that the imam of the mosque declared himself against the attacks in Barcelona and Cambrills and that Granada is one of the cities best known for its intercultural culture (and the entire Muslim legacy).

Once the police arrived (called by the neighbours), the young people dispersed through the streets of the Albayzín and it was impossible to identify them. However, those responsible for the mosque were informed of the possibility of reporting a hate crime. Several organizations, such as the political party *Vamos Granada* or the human rights platform *Granada Abierta*, have denounced these actions and demand that the collective be banned.

Mosques in other cities such as Seville have also suffered acts of violence by unidentified people who paint on their walls "¡Assassins, you will pay!" or "Stop Islam".

It is therefore important to acquire critical thinking that knows how to distinguish terms, correct stereotypes and prejudices, and learn tolerance and respect.

Links for further reading:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Handbook References:

ASCD (2011). *The Importance of Multicultural Education*, In *Educational Leadership*, 61(4), pp. 30–35.

Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence (2019). *The Behaviour Barometer: An Education and Awareness Tool*. Accessed on 1st December 2018 from: https://info-radical.org/wp-content/uploads/2016/08/BAROMETRE_EN_CPRLV_2016-1.pdf

Gorski, P. (2018). Understanding the Depth and Breadth of "Multicultural". Accessed on 3rd December 2018 from: <http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html>

Hidalgo, N. (1993). *Multicultural teacher introspection*. In Perry, T. and Fraser, J. (Eds.) *Freedom's Plow: Teaching in the Multicultural Classroom*. New York: Routledge.

Kirklees Prevent (2016). *Case Study: A Kirklees Prevent Hub*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf>

Irvine, J. J., & Armento, B. J. (Eds.). (2001). *Culturally responsive teaching: Lesson planning for elementary and middle grades*. Boston: McGraw-Hill.

SALTO (2017). *An Introduction to Diversity Management Youth Work*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3619/UVODToDiversityManagementInYouthWork.pdf>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2016). *A Teacher's Guide on the Prevention of Violent Extremism*. Paris, France: UNESCO

